73STE JAARGANG No. 9624 VRIJDAG 21 SEPTEMBER 1956

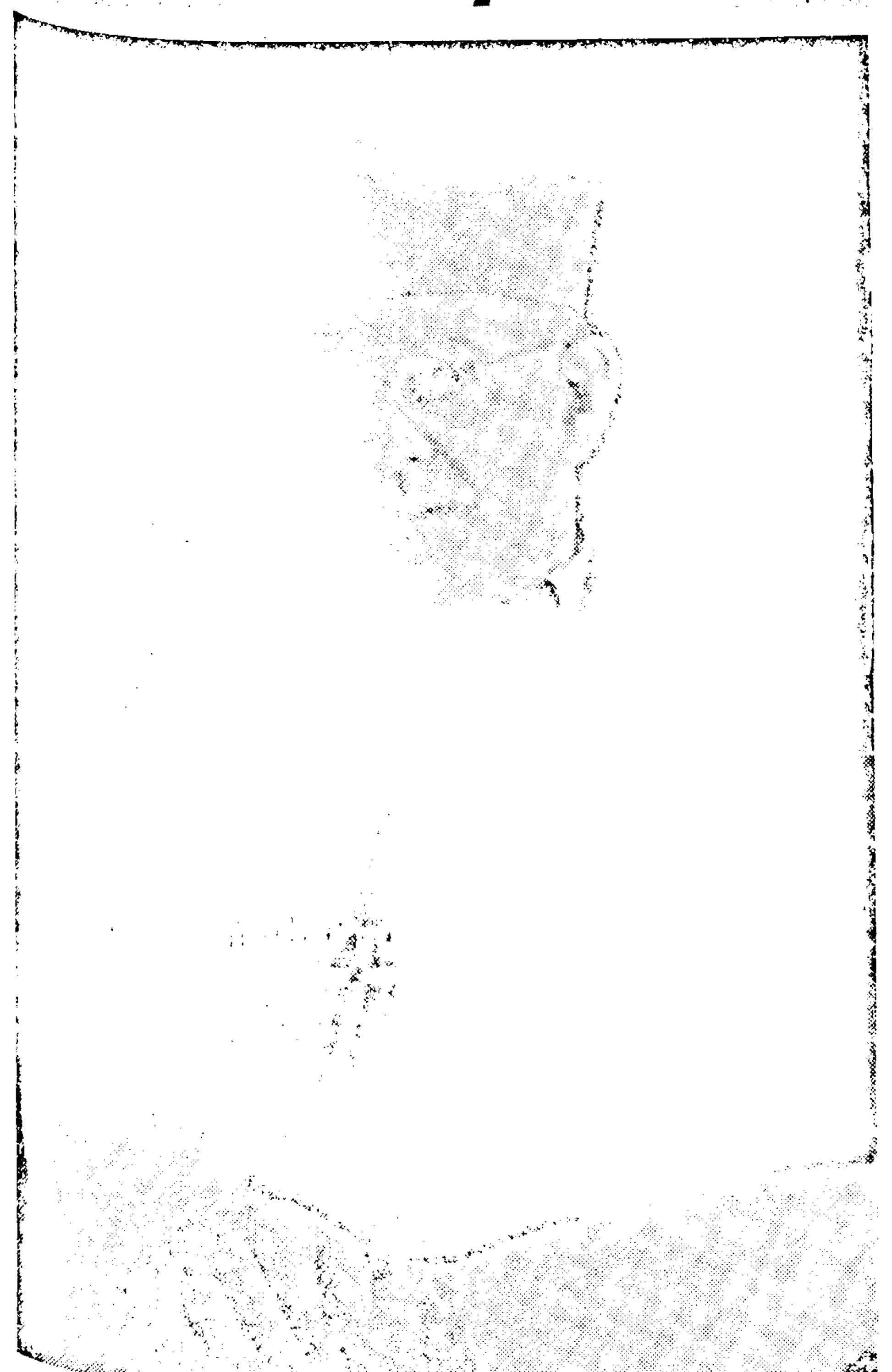
Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen — Kantoor: Conscientiesteeg 27 - 29. — Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 — Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

Mgr. A. v.d. Veen-Zeppenfeldt legt bestuur van Apost. Vicariaat neer

PATER HULSMAN benoemd tot Pro-Vicaris Apostolicus

Mgr. A. v. d. VEEN ZEPPENFELDT

Willemstad. — Heden ontving Z.H. Exc. Mgr. A. van der Veen-Zeppenfeldt officieel bericht, dat hem door Z.H. de Paus op 2 augustus 1956, om gezondheidsredenen en op eigen verzoek d.d. 3 juli 1956, eervolle ontheffing is verleend van het ambt van Apostolisch Vicaris van de Nederlandse Antillen, onder dankbetuiging voor de vele in deze hoedanigheid verleende diensten aan de Missie van de Nederlandse Antillen.

Bij het zelfde Pauselijke besluit wordt aan de Pro-Vicaris Apostolicus de Hoogeerwaarde Pater M. H. Hulsman O.P. het bestuur van het Apostolisch Vicariaat der Nederlandse Antillen opgedragen, tot aan het tijdstip dat het de Heilige Vader behagen zal in de vakature van de zetel te voorzien.

De Hoogeerwaarde Pater Hulsman blijft wonen in het Sint Elisabeths Gasthuis, aan welk adres men alle correspondenties het Apostolisch Vicariaat betreffende, kan richten.

Oudste man ter wereld

New York. — De Colombiaanse Indiaan Javier Pereira, die zegt 167 jaar te zijn, waardoor hij de oudste mens ter wereld is, is uit Bogota naar New York overgevlogen voor medisch onderzoek. Dit onderzoek is een voortztting van een studie voor de Colombiaanse artsen, die zeggen, dat Pereira de oudste mens is, die zij ooit gezien hebben.

Pereira is 1.30 meter lang en weegt ruim 34 kilo. Hij was vijfmaal getrouwd.

Op het vliegveld van New York verklaarde Pereira tegenover de pers: „Ik zoek nu een zeer gezette vrouw, die mij kan onderhouden".

Hij spreekt Indiaans vermengd met oude Spaanse woorden.

Internationaal orgaan voor atoomenergie

New York. — Op het hoofdkwartier van de Verenigde Naties in New York begint vandaag een conferentie van 80 landen op het opstellen van een statuut voor het internationaal orgaan voor de atoomenergie.

Deze conferentie is een uitvloeisel van de oproep van president Eisenhower voor het vreedzame gebruik van atoomenergie van drie jaar geleden.

Eerder dit jaar hebben twaalf landen reeds in grote trekken zich eens verklaard met het ontwerp-statuut. Die landen zijn Australië, België, Brazilië, Canada, Tsjechoslowakije, Frankrijk, India, Portugal, Zuid-Afrika, de Sovjet Unie. Engeland en de Verenigde Staten. India had echter kritiek geuit op de voorgestelde garanties, omdat het programma daardoor in een dwangbuis zou komen. Verwacht wordt dat de Braziliaanse gedelegeerde Muniz tot voorzitter zal worden gekozen.

Vijf van de uitgenodigde landen, Finland, Laos, Luxemburg, Ierland en de Soedan hebben de uitnodiging afgeslagen; enkele andere landen hebben geen antwoord gegeven.

Tentoonstelling „De Nieuwe Trap"

Willemstad. — Zondagmorgen was er een gonzende bedrijvigheid in het gezond en stevig herstelde landhuis „Bloemhof". De bijen brachten hun honing aan en de gehele week is er naarstig gewerkt. De tentoonstelling, die zaterdagavond om half negen zal worden gepresenteerd, bestaat uit mobielen en immobielen, abstracten en figuraties, mombakkesen en mozaieken etc. etc. Het geheel zal een tiental dagen te bezichtigen zijn, iedere dag van 5 tot 7 en van 8 tot 9 uur.

Kinderen zonder geleide hebben geen toegang.

„Rock and Roll"-relletjes

Newport. — Negen militairen waren onder arrest „naar aanleiding van relletjes, die uitbraken tijdens een „rock and roll"-danspartij in de club voor onderofficieren van de marinebasis te Newport, in Rhode Island. Een tiental anderen moest in het ziekenhuis worden opgenomen. Volgens de politie namen zowel blanke als Neger-militairen aan de danspartij deel, maar men kon niet zeggen, of de ruzie veroorzaakt werd door rassenkwesties.

Vlucht

Dr. Albert Plesmanluchthaven. — Het KLM-vliegtuig, dat 19 september uit Curaçao vertrok, landde 21 september te 02.35 uur in Amsterdam.

Gebruikersvereniging heet „Cascu"

LONDENSE conferentie besprak „grondwetsvoorstellen"

In geheimzinnigheid gehuld

Londen. — „Cascu" is op de Londense conferentie voorgesteld als de naam voor de vereniging van gebruikers van het Suez Kanaal, wat betekent „Cooperative Association of the Suez Kanal Users". Gisteren was de conferentie gehuld in een waas van geheimzinnigheid — aldus meldt de ANP-correspondent in Londen — omdat bepaald was geen mededelingen te doen aan de pers over het onderwerp „grondwet" van de nieuwe organisatie, een document, dat twee gestencilde pagina's beslaat.

Bij vorige gelegenheden hadden woordvoerders van de grote mogendheden onmiddellijk na afloop een bijna woordelijk verslag aan de talrijke journalisten uitgebracht. Het besluit om in dit stadium geen bekendheid te geven aan de inhoud van het bedoelde document moet echter niet worden gezien als een aanduiding, dat er grote en nieuwe moeilijkheden zouden zijn gerezen. De stemming op de conferentie werd donderdag beschreven als „opgewekt". Het gebrek aan mededeelzaamheid is veeleer het gevolg van het streven om zoveel mogelijk de eenheid te bewaren tussen de achttien landen, die bijeen zijn.

Het debat was donderdag geheel vrijblijvend, dat wil zeggen alle delegaties konden, en hebben dan ook, wensen en opmerkingen naar voren gebracht, zonder daarmede te impliceren, dat zij zich met de inhoud van de „grondwet" konden verenigen. Hierdoor was het mogelijk, dat de delegaties, die bezwaren tegen het plan der vereniging hadden, door amendering van de tekst, alsnog hun houding konden wijzigen en daar het bewaren van de eenheid zeer belangrijk is, kan worden verwacht, dat er bereidheid bestaat om tegemoet te komen aan de bezwaren van bepaalde delegaties.

De publikatie van het document nu, zou het bereiken van een eenstemmig besluit bemoeilijken, zo niet zelfs onmogelijk maken.

Een Britse woordvoerder deelde donderdagavond mede, dat men, nadat de delegaties het plan afzonderlijk hadden bestudeerd, al een flink eind is opgeschoten bij het puntsgewijs gezamenlijk bespreken er van. Verwacht wordt, dat vandaag — vrijdag — nadat in de ochtend de deskundigen wederom bijeen zijn geweest, de conferentie in een beslissend stadium zal komen en dat zal blijken of de uiteindelijke vorm van de Cascu voor alle landen aanvaardbaar is.

Voor Nederland — aldus de ANP-correspondent — is dit in elk geval zeker.

Een Egyptische ambtenaar heeft donderdagavond te Cairo medegedeeld, dat de toestand in het Suez Kanaal aanmerkelijk is verbeterd en dat voortaan elk dag drie konvooien door het kanaal zullen varen.

Z.H. de Paus ontving ruimtevaart-geleerden

Castelgandolfo. — Z. H. de Paus heeft donderdag tot een internationale groep van geleerden op het gebied der ruimtevaart, die hij in audiëntie ontving, verklaard, dat hun streven om het heelal te besturen rechtmatig was in de ogen van God. Toen God de mens opdroeg bezit te nemen van de aarde, aldus de Paus, bedoelde hij niet de inspanning van de mens te beperken tot onze planeet, maar deze uit te strekken over de gehele schepping.

De geleerden, waartoe ook Russen behoren, wonen het zevende internationale congres over de ruimtevaart in Rome bij.

Verschenen zijn . . .

Willemstad. — Verschenen zijn als bijlagen van de „Cur. Courant" van 14 september l.l. de statuten van de Naamloze Vennootschap „Fanny's Shop Aruba N.V." en de statutenwijziging van de „Viana Bottelarij Maatschappij N.V.".

ORIENTEREND BEZOEK

Amerikaans travel agent vindt Curaçao „magnificent"

A.S.T.A.-conventie wordt in 1958 op Curacao gehouden

Willemstad. — Gistermiddag hebben wij een praatje kunnen maken met Mrs. Susan Greeley Wheatly, die vergezeld van haar echtgenoot en een tweetal Amerikaanse touristen, de pers ontving in AFRO. Mrs. Wheatly is met het s.s. „Alcoa Corsair" naar Curaçao meegereisd voor een privé-bezoek aan de heer Taber van de Taber-Tours. Toch was dat niet het enige doel van haar reis naar Curaçao. Als lid van de ASTA, American Society of Travel Agents, heeft zij gemeend met dit bezoek direct contacten te kunnen leggen met onze reisbureaus en de plaatselijke situatie persoonlijk in ogenschouw op te nemen, zodat zij aan de Amerikaanse touristen gedegen advies kan verschaffen, en degene, die een reis wil maken precies weet hoe hij er voor staat. Haar bezoek draagt dus een zuiver voorbereidend en oriënterend karakter.

De ASTA-conventie houdt zich voornamelijk bezig met touristische aangelegenheden; het uitstippelen van reisschema's valt derhalve ook tot een der taken, waarmee de conventie zich bemoeit.

Het plan voor het houden van een conventie op Curacao zal pas in 1958 zijn beslag vinden. Het verschuiven naar genoemd jaar, moest met het oog op het grote aantal van ruim 200 agenten van reisbureaus, uit verschillende Amerikaanse Staten en mogelijk ook uit het Caraibische Gebied, dat deel zal nemen, worden gedaan, zodat tegen die tijd het „glamour"hotel „El Curaçao", dat in mei volgend jaar gereed komt, reeds enkele maanden in gebruik is en aan de deelnemers lokaliliteit kan bieden. De maand waarin deze bijeenkomst zal geschieden, zal op een later tijdstip bekend worden gemaakt.

Mrs. Susan Greeley Wheatly is van 1946 af lid van de ASTA, een overkoepelingsorgaan van reisbureaus in de Verenigde Staten, dat zetels in New York. In 1950 heeft zij de conventie voorgezeten als presidente. Momenteel maakt zij deel uit van de Lanier Travel Service als reis-consulente.

Ook zit zij vertegenwoordigd in de SECA, South Eastern Chapter of Agencies, welke een belichaming is van de zuidelijke Staten in de U.S.A., die het tourisme bevorderen willen. Onlangs hield de SECA een conferentie in Zwitserland. Er is gedacht ook het Caraibische Gebied in te schakelen, aangezien er vele touristen hun vakantie doorbrengen op dit tropische deel.

In november 1957 wordt een soortgelijke conventie in Chicago bijeengeroepen. Er zullen naar schatting 2.000 personen hierop vertegenwoordigd zijn.

Indrukken over Curacao.

Venetië heeft Mrs. Wheatly kortgeleden bezocht. Een bezoek aan Curaçao kon zij niet nalaten, omdat deze twee plaatsen voor haar een droom hebben betekend. Eenmaal in de gelegenheid aan haar wens te voldoen maakte zij reizen naar Venetië en Curaçao. De „sightseeings" op ons eiland noemde zij „magnificent" en „colourful". De pontoonbrug vond zij, evenals de andere touristen, die ons eiland bezochten, enig in zijn soort.

En bij het gereedkomen van het hotel, zal dit volgens haar mening, een fantastische aanblik geven op onze haven.

Het typische in de Antillen vond zij wel de mengeling van Europese en zuid of zelfs noord-amerikaanse architectuur, die soms een heel contrast met elkaar vormt. Maar de sfeer blijft zuid-amerikaans, voegde zij eraan toe.

Gisteravond is Mrs. Wheatly met hetzelfde schip, dat zij onze haven aandeed, weer vertrokken.

Rechts op deze foto de Amerikaanse travel-agent, die Curaçao bezocht

Koninklijke Nederl. Petroleum Mij. splitst haar aandelen

's-Gravenhage. — Commissarissen en directeuren van de Kon. Ned. Petroleum Maatschappij maken bekend, dat zij medio oktober een algemene vergadering van aandeelhouders zullen bijeenroepen, waaraan een voorstel tot wijziging van de Statuten der vennootschap zal worden voorgelegd. Het voorstel strekt in hoofdzaak tot een splitsing der bestaande aandelen, in aandelen met een kleinere nominale waarde. Indien dit voorstel wordt aangenomen, zal de wijziging der Statuten in de tweede helft van november 1956 haar beslag kunnen krijgen.

De splitsing der bestaande aandelen zal geen wijziging brengen in de totale nominale waarde van het maatschappelijk kapitaal der vennootschap, noch in de totale nominale waarde van het geplaatste aandelenkapitaal. Door de splitsing zullen alle aandelen worden gewijzigd in aandelen met een nominale waarde van N*f* 20, zodat de bestaande aandelen met nominale waarde a) van N*f* 1000 dan zullen zijn 5 aandelen met een nominale waarde van N*f* 20; b) van N*f* 100 dan zullen zijn 5 aandelen met een nominale waarde van N*f* 20; c) van N*f* 50 dan zullen zijn 2 1/2 aandeel met een nominale waarde van N*f* 20.

Het ligt niet in de bedoeling de bewijzen van aandeel van N*f* 1000 en van N*f* 100 of de bewijzen van één of meer van N*f* 50, die nu in omloop zijn, te verwisselen. De bewijzen van aandeel met een nominale waarde van N*f* 1000 en N*f* 100 zullen gelden als bewijzen van resp. 50 en 5 aandelen met een nominale waarde van N*f* 20. Ingeschreven aandeelhouders met een of meer aandelen van N*f* 50 nominaal zullen de thans in hun bezit zijnde bewijzen van aandeel behouden. Deze zullen dan gelden voor hetzelfde aantal aandelen van N*f* 20 nominaal; voor het overige aandelenbezit zullen deze ingeschreven aandeelhouders een nieuw bewijs van een of meer aandelen van N*f* 20 ontvangen voor anderhalf maal het aantal aandelen, dat thans in hun bezit is, met dien verstande, dat bewijzen van aandeel voor 1/2 aandeel van N*f* 20 nominaal niet zullen worden uitgereikt.

De ingeschreven aandeelhouders van aandelen van N*f* 50 nominaal, die een bewijs van aandeel bezitten voor een oneven aantal aandelen, zullen tegen overdracht van het halve aandeel van N*f* 20 nominaal, dat in hun geval zal overblijven, een scrip aan toonder ontvangen, dat tezamen met nog zulk een scrip de houder recht zal geven op een geheel aandeel van N*f* 20 nominaal.

Nadere mededelingen zullen binnenkort worden verstrekt.

Het dagblad „Het Vaderland" merkt op ten aanzien van de aandelensplitsing van de Koninklijke, dat het ogenblikkelijke voordeel daarvan is de grotere verhandelbaarheid der aandelen.

Het andeel als zodanig zal daardoor een nieuwe populariteit krijgen. Omtrent het verdere verloop zal men moeten afwachten, wanneer en hoe de Koninklijke een beroep zal doen op de kapitaalsmarkt. Door deze splitsing acht het blad de waarschijnlijkheid van een dergelijk beroep wel groter geworden.

VENEZOLAANSE 5 Y 6

Wat zal het millionairsspel ons a.s. zondag brengen?

TRAGALEGUAS met MOREIRA onze „FIJA"

Favorieten kiezen voor de Cinco y Seis van as. zondag, blijkt deze week bijzonder moeilijk te zien. De grootste moeilijkheid is wel het kiezen van een fija. Wij kregen zelf drie verschillende „fijas" aanbevolen. Eerst kan men in de eerste race Icario gebruiken als „fija". Dan wordt in de tweede race Tragaleguas aanbevolen als „fija". Als men nu in de „Gaceta Hipica" Avieso in de vijfde race als fija aantreft, dan weet men onderhand werkelijk niet welke te gebruiken. Na de stand van zaken goed te hebben bekeken, hebben wij besloten „TRAGALEGUAS" in de „segunda valida" te gebruiken.

Onze favorieten voor de eerste race zijn **Cartucho** en **Tanguito**, de twee, die in deze race het minste gewicht meenemen. Tanguito vertrekt bovendien van een zeer goede startplaats. Cartucho wordt bereden door Gustavo Avila, een van de beste Venezolaanse jockies.

In de tweede valida gebruiken wij **Tragaleguas** als onze „fija". Dit paard behoort tot serie A en moet het thans opnemen tegen paarden van een veel mindere kategorie, namelijk paarden van serie E en F. De grootste vijand van Tragaleguas zal zonder twijfel **Guarenera** zijn, die nog niet een race verloren heeft.

Forrajero, Vascoriendo en Frenetico schijnen de beste kansen te hebben in de „tercera valida". Bereden door slechts een leerling-jockey, behaalde Forrajero zeer goede resultaten. Thans wordt het bereden door Raul Bustamante en neemt 54 kilo's mee. Frenetico lijkt ons iets te zwaar, maar toch hebben wij altijd vertrouwen gehad in dit paard.

Llave Cinco, bestaande uit de paarden **Pincelada** en **La Majada**, heeft de beste kansen in de vierde race, welke geldig zal zijn voor de Cinco y Seis. La Majada met 50 kilo's wordt bereden door Juan Eduardo Cruz, terwijl Pincelada bereden wordt door broer Carlos Cruz. Soisola en Chapineta zijn twee andere, waarvan men ook veel kan vrezen.

In de vijfde race hebben wij **Zaperoco** gekozen, die enkele weken terug op zulk een verrassende wijze verschillende cuadros uitschakelde met een onverwachte zege.

Exigente wordt het meest aanbevolen voor de laatste race van de middag, terwijl wij Ambo niet willen vergeten. Ambo kreeg via de loting een zeer gunstige startpositie toegewezen en wordt bereden door Rogelio Cortez, een jockey met veel ervaring.

Cartucho Tanguito	2	Llave Tres Tanguito	2	Llave Tres Tanguito	2
Tragaleguas	1	Tragaleguas	1	Tragaleguas	1
Forrajero Vasco Riendo Impresionante	3	Frenetico Vasco Riendo Chacabuco	3	Frenetico Vasco Riendo	2
Soisola Llave Cinco	2	Chapineta Llave Cinco	2	Llave Cinco	1
Zaperoco Pierobello Avieso	3	Zaperoco Avieso	2	Zaperoco Avieso	2
Exigente Atarigua Ambo	3	Exigente El Chimpiru	2	Exigente Acarigua	2
	108		48		16

VIERJARIG meisje bij verkeersongeluk gedood

Dochtertje van politie-inspecteur Van Marion

Oranjestad. — Gistermiddag om zes uur vond in de Beatrixstraat een verkeersongeval plaats, dat het leven heeft gekost aan het vierjarige dochtertje van de familie Van Marion. Door nog onbekende oorzaak kwam het miesje onder auto A. 1605 en werd op slag gedood.

De Heer van Marion is Inspecteur bij de politie.

Hij werd ongeveer een maand geleden van Curacao naar Aruba overgeplaatst. De familie woont op Eagle en was gisterenmiddag op bezoek bij de familie Nachtegal in de Beatrixstraat.

De politie stelt een onderzoek in naar dat op het eiland grote verslagenheid

Onze deelneming gaat uit naar de zwaar getroffen ouders.

Harding bekrachtigt doodvonnissen

Nicosia. — Sir John Harding, de gouverneur van Cyprus, heeft woensdag het doodvonnis over drie Cyprische verzetslieden bekrachtigd. Een priester, die de drie veroordeelden in de gevangenis bezocht, vernam van de mannen, dat zij vanochtend zouden worden opgehangen. Alle bezoek aan de gedetineerden in de centrale gevangenis van Nicosia is opgeschort tot nader order.

Ledenvergadering Dierenbescherming

Ongegronde geruchten over wantoestanden in het asyl

DIERENDAG 6 oktober aanstaande

Willemstad. — De Algemene Ledenvergadering van de Vereniging tot Bescherming van Dieren op Curaçao, die gisteravond in het Cultuurcentrum werd gehouden, was wel bijzonder matig bezocht. De Notulen van de secretaris, de heer A. J. van Hesteren, vermeldden nog, dat de vorige algemene vergadering door 37 leden werd bijgewoond, maar gisteravond hadden van de rond 500 leden er niet meer dan 8 de weg naar het vergaderlokaal kunnen vinden. Voorts waren erst 5 en later 6 leden van het bestuur aanwezig. Nadat de voorzitter, de heer G. Swart, de vergadering een half uur na de vastgestelde tijd — in de hoop, dat nog meer leden zouden komen — op de gebruikelijke wijze had geopend, werd de korte agenda vrij vlot afgewerkt.

Enige moeilijkheden leverden ook de bestuursverkiezingen op, want er bestond onder de aanwezigen weinig animo om zich voor een leidende functie in de vereniging beschikbaar te stellen. Voor de zes vakatures waren vier kandidaten en na enige tijd gelukte het om in ieder geval voor twee kandidaten meer te zorgen. In het bestuur werden aldus bij acclamatie gekozen dr. J. W. M. Diemont (herbenoemd), mevrouw J. Deirkauff en de heren L. Hoogerwerf, H. J. Koelers, A. Debrot en B. Linker.

Medegedeeld werd, dat de vereniging zeer binnenkort weer een blad zal uitgeven, in verband met dierendag op zaterdag 6 oktober en de daaraan voorafgaande collecte op zaterdag 29 september. De dierendag wordt ditmaal gehouden op Zuikertuintje, begint om 3 uur 's middags en is ditmaal ook bestemd voor katten.

Kort na de opening der vergadering bracht de secretaris, de heer Van Hesteren, het jaarverslag over 1955 uit, waarin hij o.m. het volgende opmerkte.

De op 8 oktober 1955 gehouden dierendag was wederom een succes, hoewel de opkomst van de jeugd en de bezoekers minder was dan gewoonlijk. Waarschijnlijk werd dit veroorzaakt door de omstandigheid dat in 1954 geen dierendag werd gehouden alsmede door de bepaling dat geen katten zouden worden toegelaten.

Ook het niet meer verschijnen van het maandblad zou hieraan niet vreemd zijn geweest.

Hondenvanger

Een door het bestuur benoemde commissie tot onderzoek naar de mogelijkheid van het doorvoeren van bezuinigingen op de uitgaven ten behoeve van het asyl adviseerde te overwegen te bezuinigen op de uitgaven van de hondenvanger. De heer Pengel, de hondenvanger van de vereniging, werd ondanks de terugbetaling door het eilandgebied van de helft van de kosten van de heer Pengel, te kostbaar voor de vereniging in het licht van een juist financieel beleid.

De heer Pengel, die niet in het bezit was van een rijbewijs had om zijn taak naar behoren te kunnen vervullen steeds nodig voor de besturing van de truck van de vereniging een chauffeur, welke kosten drukten op de asylbegroting.

Mede in aanmerking genomen dat er geen echte zwerfdieren meer werden gevangen, maar dat het werk van de hondenvanger practisch uitsluitend bestond uit het ophalen van door de controlerende politie-ambtenaar aan te wijzen honden die niet aan de belastingplicht hadden voldaan, besloot het bestuur de hondenvanger te ontslaan.

Dit ontslag heeft naar buiten toe veel reactie gewekt, o.m. door ingezonden stukken in de couranten van de teleurgestelde hondenvanger.

Er ontstond zelfs gevaar voor de gouvernements subsidie.

Het eilandsbestuur heeft overwogen de hondenvanger in eilandsdienst te nemen en de kosten hiervan in mindering te brengen op de subsidie.

Het bestuur van de vereniging bleef waakzaam en deed zowel officieel als officieus wat het kon doen, doch besloot niet in te gaan op de krantengeruchten.

De subsidie bleef gelukkig behouden, hoewel een voorzichtige politiek, speciaal ten aanzien van de grotere uitgaven geboden bleef.

Het asyl

Geruchten omtrent wantoestanden in het asyl bleken ongegrond. Een der bestuursleden politie-ambtenaar meende zelfs als bestuurslid te moeten bedanken omdat hij zijn tijd aan ernstiger zaken dan deze geruchten zou kunnen wijden.

De diverse klagers werd aangeraden liever propagandisten voor het asyl te worden. Dit laatste schijnt inmiddels ook te zijn geschied, getuige de gedurende de laatste maanden over het asyl ontvangen gunstig berichten.

Ondanks de afwezigheid met verlof van het speciaal met het toezicht op het asyl belaste lid de heer F. J. de Haan, en het uitblijven van de zo gewaardeerde dagelijkse bezoeken van het lid, de eilandsveearts Dr. Diemont, wegens verblijf op Aruba, biedt het asyl thans een redelijke aanblik.

De asylbeheerder en zijn assistent blijven diligent t.a.v. verbeteringen en herstel.

Geregeld worden honden en katten aangebracht en zo nodig opgehaald. Over het algemeen is men vol lof voor de spoedige komst van de asyl-auto na oproep. In plaats van klachten hoort men nu niets dan gunstige berichten over het beheer.

Geregeld trekt men, eerst op initiatief van het bestuur, dat mede in persona aanwezig was, op uit, om zwerfdieren op te vangen. Het zwerfdieren-kwaad is niet toegenomen, een gunstig verschijnsel! Wekelijks worden nog dieren gevangen.

De maatregel om aangebrachte dieren zonder vergoeding af te maken, bleek het gevolg te hebben gehad dat het bestuur zich daarvan had voorgesteld.

Vooral van de gelegenheid katten te doen afmaken wordt veel gebruik gemaakt.

Ten aanzien van de goedkeuring van de statuten werd nog geen verder bericht ontvangen. Het bestuur heeft inmiddels afschriften aan de overheid ingezonden.

Gedurende het afgelopen jaar verscheen het jeugdblad van de vereniging slechts eenmaal. Getracht wordt dit in de toekomst regelmatig te doen verschijnen

De biljartwedstrijden

Willemstad. — In de Centro Social Catolico werden donderdagavond de biljartstrijden om de persoonlijke kampioenschappen in „C" klasse voortgezet met de wedstrijd tussen R. de Wit (JPF) en G. Baerecke van PSV, die gewonnen werd door Baerecke met 75—68.

De wedstrijd Ch. O'Niel (DWS) en C. Blume (CVB) werd gewonnen door Ch. O'Niel door het niet-opkomen van Blume.

Op maandagavond a.s. worden de wedstrijden voortgezet in de clubs van JPF en PSV.

Volleybaltournooi M.S.V.

Willemstad. — Naar wij vernemen zal er komende week een volleybaltournooi worden verspeeld dat is uitgeschreven door de MVS (ex MKS).

De wedstrijden zullen in de ruime zaal van Suffisant gespeeld worden hetgeen een novum zal zijn voor velen. De wedstrijden, die door loting zijn bepaald, zullen volgens de wedstrijdregels van de Cuvobo worden gespeeld en alle wedstrijden, behalve de finale, zullen een best of three games zijn. De finale zal best of five zijn.

En hier volgt het voorlopig programma:

24 september 20.00 Sithoc - Maccabi A
„ 21.00 Chin. club - MSV (ex MKS). B
25 september 20.00 Apuilas - Asiento 1 C
„ 21.00 Van Speyck - MLD 1 D
27 „ „ 20.00 Win. „A"-Win. „C" E
„ „ „ 21.00 „ „B" - „ „D" F
28 „ „ 20.00 Finale wedstrijd tussen winnaar „E" tegen winnaar „F„"

De prijsuitreiking zaal pplaats vinden gedurende de gezellige dansavond in de ruime zaal van Suffisant op 29 september.

Synagoge - diensten van MIKVE ISRAEI

Vrijdag 21 September a.s. Sabbath-avonddienst 6.30 n.m. Kidoesj in Cabana.

Zaterdag 22 September a.s. Sabath-ochtenddienst 8.45 v.m. Schriftlezing Exoc. XXXIII 12 - XXXIV 27 en Ezechiel XXXVIII 18-XXXIX 17

Na beeindiging Synagogedienst Kidoesj in Cabana.

Wegafsluiting

Emmastad. — De wegenbouwkundige werkzaamheden aan de Schottegatweg maken het noodzakelijk de ingang aan de Beatrixlaan toegang gevende tot de CPIM woonwijk Rio Canario voor alle rijverkeer te sluiten en wel vanaf maandag 24 september t/m zaterdag 29 september te 13.00 uur. In de avond- en nachturen zal in- en uitgang Wilhelminalaan (Schottegatweg-Noord) voor alle verkeer geopend zijn.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

C.P.I.M.

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 Kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 07.00 B. J. Lubbers tel: 3598

Personeel Afdeling:
A. J. v. d. Bos, St. Michielweg 20 J; D: tel: 4384
B. g. g. nad. inl: tel: 2400

Materialen Afdeling:
J. v. d. Vlis tel. 4320

GENEESKUNDIGE DIENST
Dr. Asingh tel: 2697
B. g. g. tel: 2409

WEEKENDWACHT SUFF.
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer B. Haddawey kunnen worden opgebeld onder no. 3133.
B. g. g. nadere inlichtnigen tel. 2400

C.S.M.

Rederij:
D. Gelderblam tel: 2486

Scheeps agentschap:
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00
Kantoor tel. 2458—2551
Van 19.00 23.00 en van 08.00 — 08.00
F. J. Idenburg tel: 2118

Dok Afdeling:
Van 1630 — 1.00 tel. 22276—2098;
Van 1.00 — 07.30 P. Talma tel. 4523

THEATER ASIENTO:
Kindervoorstelling

Afscheid van het Departement

De heer A.H. van As ridder in Orde van Oranje Nassau

Benoemd tot adjunct-inspecteur van het onderwijs

Willemstad. — Woensdagmiddag nam — zoals gemeld — de heer A. H. van As afscheid van het Departement van Onderwijs. De Minister van Onderwijs, Volksontwikkeling en Eredienst, de heer A. E. Booi, die hierbij aanwezig was, overhandigde persoonlijk aan de heer Van As, het Landsbesluit, waarbij hij door de Regering tot adjunct-inspecteur van het Onderwijs is benoemd.

Toespraken werden gehouden door de heer G. Jansen, hoofd van de afdeling Volksontwikkeling en Opvoeding van het eilandgebied Curaçao, alsmede door de minister van Onderwijs. De heer Van As bedankte vervolgens de sprekers voor de door hun gehouden toespraken.

Terwijl de afscheidsplechtigheid plaats vond, kwam Zijne Excellentie de Gouverneur op het Departement om toch nog even van zijn belangstelling te doen blijken. Z. Exc. maakte tot ieders verrassing, niet in het minst van de heer Van As, bekend, dat het Hare Majesteit de Koningin heeft behaagd de heer Van As te benoemen tot ridder in de Orde van Oranje Nassau. Hierna spelde hij de heer Van As de aan deze ridderorde verbonden versierselen op de borst. Door de toekenning van deze hoge onderscheiding heeft Hare Majesteit haar grote waardering tot uitdrukking willen brengen voor de vele verdiensten van de heer Van As voor het onderwijs in de Nederlandse Antillen. Kort hierna vertrok Z. Exc. de Gouverneur.

De overige aanwezigen bleven nog tot ongeveer 16.30 uur bij elkaar, waarna aan deze afscheidsplechtigheid een einde kwam.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

Ach, ons Surinaams fruit !

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie)

„De liefde voor zijn land is een ieder aangeboren" heeft Vondel wel eens gezegd en deze woorden zijn steeds bewaarheid gebleven. De Hollander vindt zijn Holland, de Surinamer zijn Suriname, de Curaçaoënaar zijn Curaçao, de Arubaan zijn Aruba het mooist. Daar tegen kan geen mens enig bezwaar hebben. Dat neemt echter niet weg, dat U in een vreemd land verblijft, daar grote gastvrijheid ontmoet en deze gastvrijheid, teruggekomen in eigen land, onder woorden tot uitdrukking brengt. Ook kan men enthousiast zijn over bepaalde dingen die men in een vreemd land heeft gezien en dit enthousiasme tot uitdrukking wil brengen.

Wij nemen dan ook aan, dat de heer G. S. Ilario, waarop het in Uw blad van woensdag verschenen ingezonden stuk („Voor dushi Corsow moet men opkomen" door een „jioe di Corsouw") betrekking heeft, in zijn reisindrukken over zijn verblijf in Suriname niets anders heeft willen doen, dan de — bekende — Surinaamse gastvrijheid die hij daar ondervonden heeft tot uitdrukking te brengen, tevens een vergelijking heeft willen treffen tussen de mate waarin men fruit in Suriname en op Curaçao kan verkrijgen alsmede tussen de prijs in Suriname en op Curaçao. Geenszins hebben wij daaruit kunnen lezen, dat hij zijn „dushi Corsow" daardoor heeft beledigd of willen verloochenen.

Het desbetreffend ingezonden stuk, dat de heer Ilario als „verrader" bestempelt, kunnen wij daarom dan ook niet bewonderen en toont aan, dat de schrijver daarvan een zeer bekrompen geestes gesteldheid bezit. Wat wij echter een verregaande belediging tegen de Surinamers (en ook Suriname) achten is de navolgende passage, welke inzender zich in zijn furie tegenover de heer Ilario heeft willen permitteren:

„Als Vader Ilario zo goed op de hoogte is van het Surinaamse fruit dan zal hij ook de op hoogte zijn van de gevolgen van het eten daarvan, zoals o.a.: Tin-fo-ro-lo-ta, Boeboe, Beri-beri, Filaria (Olifant-ziekte, malaria) enz. enz."

Inzender beweert dus dat het eten van het Surinaamse fruit leidt tot al deze ziekten. Dit laatste, mijnheer de redacteur, heeft niets met „nationalisme" noch met „super-nationalisme", zoals wij dat onder een zekere groep hier op Curaçao aantreffen, te maken en wij moeten dan ook tegen een dergelijke uitlating heftig protesteren. Wil de schrijver beweren dat al die heerlijke Surinaamse sinaasappelen, die naar verschillende plaatsen ter wereld — ook op Curaçao — geëxporteerd worden ongezond zijn? Het spijt ons, dat wij de naam van de inzender niet kennen, anders hadden wij onder de Surinamers op Curaçao een geldinzameling kunnen houden om hem in de gelegenheid te stellen van dat heerlijke en gezonde Surinaams fruit te gaan genieten. Maar ja, die naam zullen wij wellicht nimmer te lezen krijgen; het geschrijf van inzender toont ons dat wij te doen hebben met een figuur, over wie wij slechts meewarig het hoofd kunnen schudden en zeggen: „esta un cobarde, no". Maar wij zullen het misschien niet mis hebben wanneer wij veronderstellen, dat de inzender over een „nomber di cariño" beschikt, die ligt tussen „boeboe", „boetji" en „boeboetji". Ze komen immers nogal veel voor op ons „dushi Corsouw" en hebben veel gelijkenis met de „boeboe" die U zou kunnen oplopen, wanneer U volgens de inzender Surinaams fruit zou eten. Zullen wij een oproep doen aan al die duizenden op Curaçao en in Nederland, die van die heerlijke Surinaamse sinaasappelen hebben gesmuld om te controleren of zijn aangetast zijn door al die vreselijke ziekten? Ach, de hospitalen op de wereld zullen voor al deze „ongelukkigen" niet voldoende zijn.

Neen, geachte inzender, de waarheid is, dat het Surinaams fruit vele vitamine's bevat, die wellicht in staat zijn, aan U, bij het eten daarvan, de normale denkwijze te doen terugkeren.

Bestuur S.P.K.S.

Nogmaals: de verkiezingen voor de Werknemersraad van de CPIM

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie)

Mijnheer de Redakteur.

Vergun mij enig plaatsruimte in Uw veel gelezen blad, om mijn visie te geven omtrent de laatst gehouden verkiezingen voor de Werknemers Raad. in de Amigoe d.d. 10 september, schreef U een artikel over de laatst gehouden verkiezingen voor de aftredende leden van de W.R. der CPIM. Ongetwijfeld zijn met U, duizenden werknemers van de CPIM alhoewel om andere redenen enigszins verrast met de uitslag. Zij hadden immers veel minder verwacht.

Dat U een hogere aantal stemmen had verwacht, is begrijpelijk, daar U helemaal niet op de hoogte schijnt te zijn met de situatie op de Isla. U beweert Surinamers en Engelsen naar hun mening te hebben gevraagd.

Merkwaardig is het, dat U altijd iemand vindt die ongeveer Uw mening deelt of die U om de één of andere reden niet precies wilt zeggen hoe de vork aan de steel zit.

Tevens beweerde U in Uw schrijven d.d. 31 augustus 1956 dat het niet juist zou zijn, de konklusie te verbinden dat de verminderde interesse louter het gevolg van de actie van de F.T.P.C zou zijn. Verder ging U door te beweren in de Amigoe d.d. 10 september, dat een van de grootste redenen voor de verminderde interesse zou zijn, te weinig kandidaten.

M. de R. Ik ben geen lid van de F.T.P.C. maar simpatiseer wel met de Federatie, dus laten wij de zaak nuchter bekijken en niet eromheen draaien. De CPIM werknemers zijn ontevreden. Uw beweringen van regen, te weinig kandidaten etc. etc. kunnen gedeeltelijk waar zijn, maar kan praktisch buiten beschouwing gelaten worden. M. de R. de werknemers hebben 3 (drie) dagen lang gelegenheid gehad om te stemmen. 8 uren per dag, vóór het werk, gedurende de werktijd, na het werk hadden ze gelegenheid om te gaan stemmen. Wilt U misschien ook beweren dat het drie dagen lang geregend had? En weet U M. de R. wat de reden is dat er toch zoveel werknemers hadden gestemd? Welnu hier volgt het.

Na de twee eerste dagen wist de W.R. al dat ze een gevoelige nederlaag zou leiden. Toen werd besloten, om de nederlaag zo klein mogelijk te houden, een „intimidatie pamflet" uit te geven. Vuile propaganda moest worden gebruikt om te trachten te redden wat er nog te redden viel. De W.R. heeft de werknemers geïntimideerd, heeft hen als het ware gezegd: „Als jullie niet stemmen gaan jullie eruit net als de Engelsen".

Dit M. de R. is de reden waarom er toch 31,5% geldig hadden gestemd. Had de W.R. geen vuile propaganda gebezigd dan was het percentage misschien 15% geweest. De reden waarom ik dit beweer, is omdat de helft van de CPIM werknemers vreemdelingen zijn. Uw bewering van te weinig kandidaten is absurd. Verleden jaar waren er Surinaamse- Engelse en Antilliaanse kandidaten. Dit jaar waren er Portugese- Colombiaanse en Antilliaanse. Als U nou weet dat er net zoveel Portugese werknemers zijn als Engelse en Surinaamse te samen (kijk maar eens bij Post 6 om 4.30 p.m.) dan ziet U dat er geen verschil bestaat, M. de R.

In de Amigoe d.d. 20 augustus 1955 hebben wij het volgende kunnen lezen. „Emmastad 20 augustus. De gehouden verkiezingen voor de reglementair aan de beurt van aftreden zijnde leden van de W.R. t.w. J. A. Ilario en H. C. Renardus uit werknemers groep en C.L.E. Allen uit werknemers groep II, hadden het volgende resultaat.

Totaal aantal gedeponeerde stembriefjes 5082, waarvan 736 ongeldig (14,48%) kiespercentage 71.07% (vorig jaar 69,1% en in 1953 65,5%). Aangezien bovengenoemde drie leden allen zijn herkozen is de samenstelling van de raad ongewijzigd gebleven". En nu M. de R. nadat de F.T.P.C. actief werd, plotseling 48.8%. M. de R. laten wij ten wij niet kinderachtig zijn, wij zijn immers grote mensen door de waarheid onder ogen te durven zien, kunnen wij veel wat verkeerd is goed maken. Door er omheen te draaien zouden wij het alleen kunnen verergeren.

U dankend voor de geboden plaatsruimte, verblijf ik.

Hoogachtend
Een Oliewerker.
Juan P. Maduro.

Naschrift: — (Met betrekking tot de verkiezingen voor de Werknemersraad op de Isla, hebben wij altijd, en ook bij de laatstgehouden verkiezingen, een neutrale houding aangenomen.

Wij hebben evenveel, (ja zelfs meer!) aandacht in onze kolommen besteed aan de anti-verkiezings propaganda van de Vakbond als aan de Werknemersraad. (Zie b.v. ons hoofdartikel van 30 augustus j.l.)

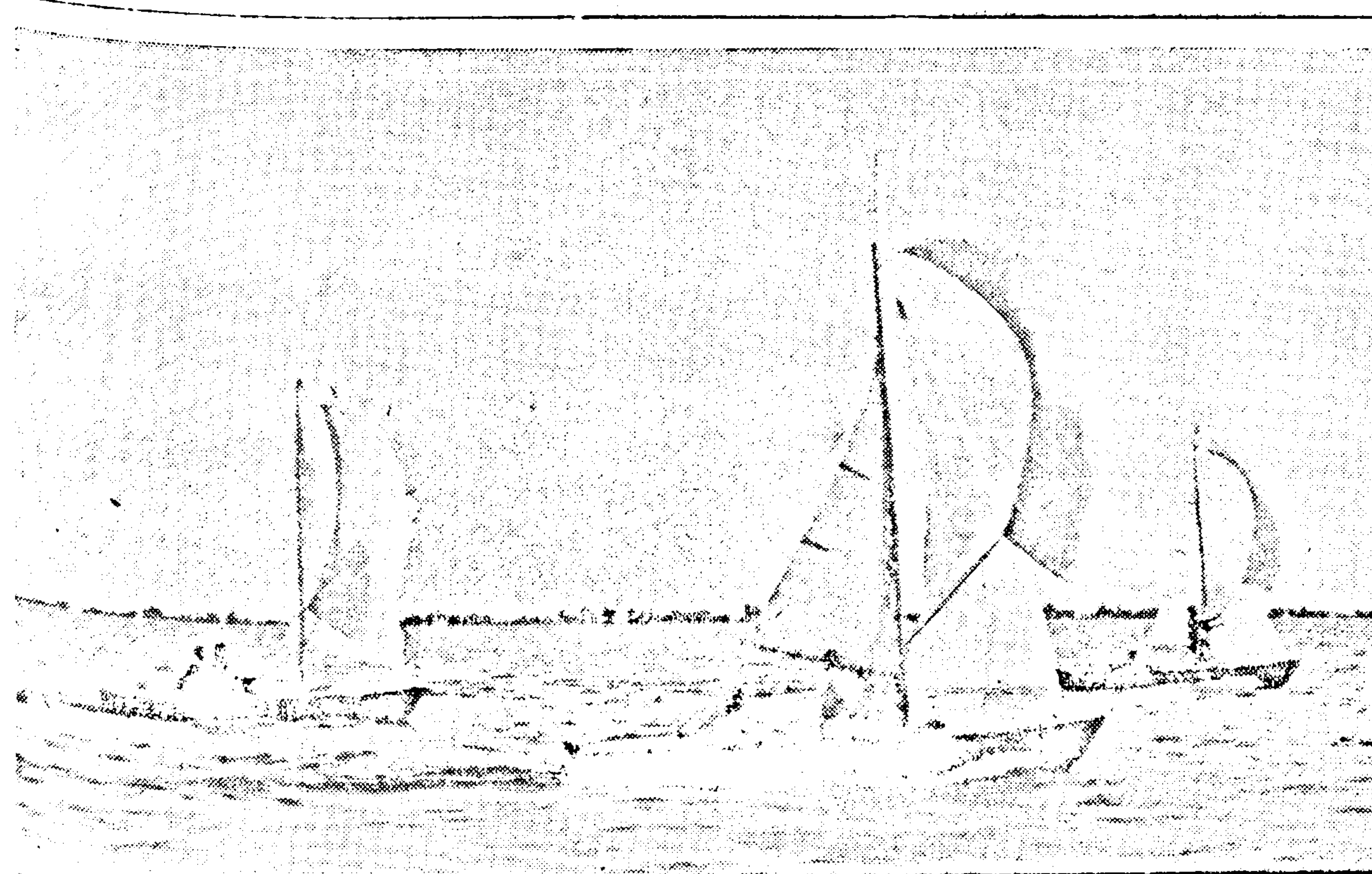
Wij hebben nooit „onze" verwachting uitgesproken dat een „hoog aantal" stemmen op de Werknemersraad uitgebracht zou worden, z.a. de geachte inzender ons in de schoenen wil schuiven. Onze enige „verwachting" m.b.t. deze verkiezingen spraken wij uit, 24 uur voordat de uitslag bekend was, toen wij de her-verkiezing van de heren Allee, Cijntje, Melfor en Camacho voorspelden, welke voorspelling dan ook voor de volle 100% werd bewaarheid (ook al zijn wij, zoals inzender schrijft, niet op de hoogte van de situatie op de Isla....!)

Ook hebben wij nooit en te nimmer beweerd, dat de F.T.P.C. niet medeverantwoordelijk zou zijn voor het feit dat er een aantal werknemers niet hebben gestemd. Wij hebben geschreven dat het onthouden van stemmen van een groot gedeelte van de werknemers o.i., niet gezien moest worden **enkel en alleen** als een „blijk van vertrouwen" in de nog jonge vakbond. Dat de propaganda van de vakbond een handje heeft geholpen een aantal werknemers van de stembussen te houden vinden wij wel voor de hand liggend.

Evenwel moeten wij, zoals schrijver terecht opmerkt, de zaak nuchter bekijken!

Dat het feit waarom een even groot aantal werknemers niet aan de verkiezingen heeft deelgenomen, te wijten is aan andere redenen dan louter en alleen sympathie voor de vakbond, kreeg onze redacteur kort na de verkiezing te horen uit de mond van enkele Surinaamse en B.W.I. werknemers, die als een reden van het niet actief deelnemen aan de verkiezingen van werknemers van bovengenoemde groepen opgaven, het ontbreken van „stemmentrekkers" van hun groepen. Men mag toch aannemen dat deze werknemers enigszins op de hoogte zijn van de situatie t.o.v. hun collega werknemers op de Isla?

Wij zijn het in het algemeen met bovengenoemde werknemers eens, dat indien er een Surinaamse en Engelse kandidaat op de lijst had gestaan, er in ieder geval meer mensen zouden hebben gestemd en het percentage hoger zou zijn geweest dan 48.8%. Wij kunnen moeilijk aannemen dat de werknemers van de B.W.I. nu een stormloop op de stembussen zouden ondernemen om hun stem uit te brengen op een van de drie Portugese kandidaten of op de Colombiaanse kandidaat.... En dat de Surinaamse werknemers als regel in groten getale naar de stembus trekken, werd duidelijk bewezen toen vorig jaar hun landgenoot, de heer Renardus, op de kandidatenlijst voorkwam.)

Nationale zeilkampioenschappen op de Westeinder plassen. De deelnemers in de vrijheidsklasse, tijdens de wedstrijd. De bemanningen staan gereed om de ballonfokken in te halen, voor het ronden van de boei.

Polen in W.-Duitsland kunnen repatrieren

Berlijn. — Het Poolse Rode Kruis heeft alle Poolse burgers, die sedert de oorlog in West-Duitsland wonen, uitgenodigd naar hun vaderland terug te keren. In de door het Westduitse Rode Kruis overgebrachte boodschap wordt gezegd, dat alle repatriërenden in Polen werk zullen vinden. Zij, die worden vervolgd of reeds veroordeeld zijn, zullen onder een amnestieregeling vallen, indien zij vóór 22 juli 1957 zijn teruggekeerd.

Z.H. de Paus richt zich tegen fysiocraten en aanhangers der klassieke economie

Rome. — De H. Vader heeft onlangs het woord gericht tot 600 Italiaanse priesters, die een cursus van een week hebben gevolgd over de problemen waarvoor de huidige tijd de priesterlijke zielzorger stelt. Hij zeide, dat de priester, die met de zielzorg belast is, zich op de hoogte moet houden van de moderne verworvenheden van de wetenschap, de kunst en de techniek voor zover zij invloed uitoefenen op het levensbeschouwelijke, zedelijke en godsdienstige leven van de mens.

De H. Vader betoogde voorts, dat er een blijvend contact zou moeten wezen tussen de wetenschap en het Leergezag der Kerk, „opdat het Leergezag in overeenstemming gebracht kan worden met de behoeften van de hedendaagse tijd en de hedendaagse mensheid."

De H. Vader sprak ook over de grondslagen van het Leergezag, „de jure divino" van de Paus en de bisschoppen en daarnaast over de onderrichtingen van de theologen, die „niet vanuit een goddelijk recht, maar in opdracht van de Kerk hun leerambt uitoefenen, en dus onderworpen zijn aan het gezag en het toezicht van het Kerkelijk Leergezag. Beslissend voor de kennis der waarheid is dus niet de opini theologorum, maar de Sensus Ecclesiae. Ware het anders, dan zouden de theologen de magistri magistri worden, hetgeen duidelijk een dwaling zou zijn.

Nederland naar 11 miljoen inwoners

's-Gravenhage. — Blijkens opgave van het Centraal Bureau voor de Statistiek bedroeg het aantal inwoners van Nederland op 1 augustus jl. 10.899.521. Het aantal huwelijken heeft in de eerste 7 maanden van dit jaar 50.757 bedragen tegen 49.641 in de overeenkomstige periode van 1955. Het aantal levendgeborenen bedroeg in de eerste 7 maanden van dit jaar 137.689 tegen vorig jaar 136.199 en het aantal overledenen 51.616 tegen het vorig jaar 49.339. Het aantal immigranten heeft in de eerste 7 maanden van dit jaar 27.972 bedragen en het aantal emigranten 35.432.

Voor de overeenkomstige periode van 1955 waren deze aantallen respectievelijk 28.308 en 32.661.

AMATEUR-INTERLAND

Nederland verloor met 1-4 van Duits elftal

Duitsers technisch beter geschoold

Bocholt. — Het Nederlandse amateur voetbalelftal verloor de landenwedstrijd tegen het amateur team van Duitsland met 1-4. Bij de rust stonden de Nederlanders met 1-0 achter.

De Nederlandse ploeg bleek niet opgewassen tegen de technisch beter geschoolde Duitse amateurs. Met de uitslag mogen de Nederlanders zelfs niet ontevreden zijn want de Duitse voorhoede heeft tal van kansen ongebruikt gelaten.

In de eerste helft concentreerden de Nederlanders zich hoofdzakelijk op de verdediging en zij slaagden er inderdaad in de Duitse aanvallen te stuiten. De voorhoede was daardoor geheel op zichzelf aangewezen en de enkele pogingen van de Leidenaar Verhoeven en de UVV-er Bakker leverden wel eens gevaar op, maar gedoelpunt werd er niet.

In de 25e minuut sloeg de Nederlandse doelman Wetzel een voorzet van de Duitser Bruells weg, maar juist voor de voeten van de toelopende Schaener en deze had weinig moeite om er 1-0 van te maken.

Onmiddellijk na de hervatting volgde een ineenstorting bij de Nederlanders. De Duitsers maakten hiervan gebruik en Zeitler scoorde het tweede doelpunt; even daarna gevolgd door het derde van de voet van de rechtshalf Schwall. Een kort offensief van de Nederlanders leverde drie hoekschoppen achter elkaar op, maar geen doelpunten. Daarna vielen de Duitsers opnieuw aan en de stand werd 4-0 door Schaefer.

Eindelijk besloten de Nederlanders alles op alles te zetten en het was Bakker, die de bal uit een pass van van Ham naar Verhoeven kon doorgeven waardoor deze laatste met een goed schot de stand op 4-1 kon brengen. Met deze stand kwam ook het einde.

Berlijn. — Donderdag is de miljoenste vluchteling sedert de registratie in januari 1949 begin in West-Berlijn aangekomen. Ongeveer hetzelfde aantal Oostduitsers is derect naar West-Duitsland uitgeweken.

IK WAS EEN ANDER

door

DENISE EGERTON

3)

De opmerking van de man klok zo cynisch, dat ik kwaad werd. Ik wilde protesteren. Ik had niet gedronken. Maar ik kon niets zeggen en de stemmen waren nu eens dichtbij, dan weer veraf.

„...probeerde je natuurlijk te ontlopen...."

„Maar waarom? Waarom? Dat is toch zinloos?"

„Zo is hij toch altijd geweest?

Indien ik in staat was geweest me in het gesprek te mengen, zou ik de spreker daarin volkomen gelijk hebben gegeven.

Mijn bewustzijn keerde langzamerhand weer helemaal terug. Ik heb eens een half verdronken vlieg zich uit een plas melk zien wringen en dat was zo ongeveer de toestand waarin ik mij voelde.

Toen ik mijn ogen opende, werden zij pijnlijk getroffen door een scherp licht en ik legde mijn arm over mijn gezicht om ze te beschermen. Toen de nevels om mijn geest optrokken hoorde ik iemand opstaan uit een stoel naast mij en even later het geluid van een deur, die gesloten werd. Ik lag naast een open haard, want ik beluisterde het plezierige knapperen van brandend hout en voelde een behaaglijke gloed naar mij uitstralen, die de kou uit mijn gekneusde botten dreef. Waar ik me ook bevond, in een ziekenhuis zeker niet. Ziekenhuizen zijn doortrokken van de hygiënische geuren van ether en jodoform, maar de geur die ik opsnoof, herinnerde mij aan die van een gezellig woonvertrek. En dan was er nog altijd dat parfum, zij het veel zwakker.

Ik denk, dat ik zo maar wat voor mij heen doezelde, zonder gedachten, maar opeens was ik helder wakker en op mijn hoede. De deur ging open en licht en een prettige mannenstem vroeg:

„En, hoe voelt u zich nu?"

Ik draaide mijn hoofd in de richting van de spreker, al kostte me dat enige moeite.

„Niet al te slecht, de omstandigheden in aanmerking genomen, dank u. Ben bang, dat ik me nogal stom heb gedragen. De straat overgestoken zonder op te letten. Ik ben toch onder een vrachtauto gekomen?"

„Er onder niet, maar wel er door aangereden. Laten we maar eens kijken, hoe u er van af gekomen bent. Ik ben arts, dokter Craddock." Ervaren vinger pakten mijn hand vast, die ik nog altijd over mijn ogen hield en voelden mijn pols. Het bleef stil. „Hebt u last van het licht?"

„Dat zit in mijn hoofd," zei ik voorzichtig.

„Juist ja." Hij reikte naar achteren en verplaatste de lamp; daarop boog hij zich over me heen en onderzocht me. „Niets gebroken, gelukkig. U bent nogal hard op uw hoofd terechtgekomen. Er is een snijwond onder uw oog daar. Maar over het algemeen bent u er heel goed doorheen gerold. Doe het liever geen tweede keer; dan zou u wel eens minder fortuinlijk kunnen zijn."

„Ik zal er aan denken," antwoordde ik, terwijl ik probeerde te grinniken.

„Zoudt u me kunnen vertellen, waar ik ben?" informeerde ik daarna.

„U bent ten huize van sir Jonathan Gavin in Regent's Park."

De naam trof me als een eigenaardige toevalligheid; niet meer en niet minder. Het was trouwens een dag van allerlei toevalligheden. „De nicht van sir Jonathan heeft even vóór het ongeluk met u gesproken. Dat herinnert u zich misschien? Ze hield u voor iemand anders. Ze voelt zich nu — naar mijn mening ten onrechte — voor een deel verantwoordelijk voor wat er daarna gebeurde. Ze kreeg een ogenblik de indruk, dat ze u had gehinderd of geprikkeld, en dat u daardoor onvoorzichtig was."

De stem van de dokter was buitengewoon welwillend, maar toch meende ik er iets van een waarschuwing in te beluisteren voor het geval ik eventueel misbruik van de situatie zou willen maken door te proberen er een slaatje uit te slaan. Daarom zei ik kortaf:

„Dat is belachelijk. Iedereen kan een vergissing begaan. Bovendien had dat er helemaal niets mee te maken. Het was mijn eigen stomme schuld."

„Prcies. Maar als ik u was, zou ik toch niet opstaan. Ik zal die wond onder uw oog even verzorgen en als u me dan uw naam en adres zou willen geven, kan ik uw familie op de hoogte stellen."

„Doet u geen moeite," zei ik koel. „Het spijt me, dat ik zoveel last bezorgd heb. Ik ben nu weer helemaal in orde."

Om dit te bewijzen begon ik overeind te komen. Ik had al ontdekt, dat het een met leder overtrokken bank was, waarop ik lag. Ik liet mijn benen er af glijden, maar de beweging deed een zo felle pijnscheut door mijn hoofd vlijmen, dat ik onwillekeurig kreunde.

„Drink dit eens op, wilt u?" Er werd een glas in mijn hand gedrukt. „Ik zei u toch al, dat u nog een tijdje moet blijven liggen? U hebt een behoorlijke tik gehad. Doe het kalm aan, zo, ja. Hoe zei u ook weer, dat u heette?"

Ik dronk het glas leeg en ging gehoorzaam weer liggen. Droogjes zei ik:

„Ik heb u mijn naam nog niet genoemd. Blair heet ik. Simon Blair."

„En waar woont u? Kunnen we misschien opbellen?"

„Ik ben bang van niet. Maar ik ben straks wel weer in staat op te staan."

Het bleef even stil en ik besefte heel goed, dat hij me nieuwsgierig zat op te nemen. Uit zijn stem en zijn manier van optreden begreep ik, dat hij een zeer bekwaam en intelligent mens moest zijn en ik vreesde, dat hij meer uit me zou weten te krijgen dan ik nodig vond....

WORDT VERVOLGD

Bouwavonturen in Noord-Frankrijk

(Van een speciale medewerker)

Nee, het is niet allemaal even mooi, wat men ontdekt bij speurtochten naar nieuwe architecturale projecten in Frankrijk en zeker het N.-Oostelijk deel, dat ditmaal het doel is geweest van enige verkenningen, biedt vele elementen, die men met afschuw beziet. De industrie, die in Lotharingen op volkomen onevenwichtige wijze voortwoekert, is evengoed ondergebracht in splinternieuwe efficiënte gebouwen als in vervuilde schuren en hallen uit de vorige eeuw. Ruïnes uit de vorige oorlog staan al jarenlang troosteloos in het rond, dwars door het landschap heeft men monsterachtige buizen geconstrueerd van fabriek naar fabriek, arbeiders wonen er in nieuwe flats maar ook nog in grauwe houten noodwoningen, die aan barakken uit concentratiekampen doen denken, en vooral 's avonds als tegen de bewolkte luchten grote vuren oplaaien uit hoogovens, cokesbatterijen en retorten het land een bijna spookachtig aanzicht geven.

Mammouth-flats in Metz

Wanneer men in dit vitale maar ook verminkte en verpauperde deel van Frankrijk op zoek wil gaan naar nieuwe vormen van architecturale expressie, vooral op het gebied van de kerkenbouw, moet men zich losmaken van associaties aan lieflijke landelijkheid en haast maagdelijke stilte van heuvels en vlakten, die Frankrijk zo rijk is. Men moet zich losmaken van de herinnering aan de artistieke sublimatie, die Matisse bereikte in Vence, of de felle spanning, die Le Corbusier beving bij zijn project in Ronchamp. Maar het avontuur is er niet minder om en de problemen van religiositeit en zielzorg zijn in het Noorden zeker heviger en bijtender. Het sterkst ervoer ik dat toen ik in een tuintje achter een armelijke pastorie te Luneville pastoor Etienne Aubry ontmoette. Hij was onder een dekzeiltje, gespannen tussen drie bomen, bezig met een bijl een Franciscus beeld te hakken uit een perenstam. Het wordt een van de beelden voor de kerk, die hij zelf ontworpen, geconstrueerd en gebouwd heeft. Hij is luitenant-kolonel geweest in de oorlog, heeft met grote levensgevaren deelgenomen aan de dekking van de terugtocht in Duinkerken, is krijgsgevangene geweest in Duitsland en heeft na een stoutmoedige ontsnapping de leiding van de Maquis op zich genomen. Hij heeft met zijn parochianen een zeer moderne betonnen kerk gebouwd en onder de mannen, die 's avonds na hun werk en 's zondags op de steigers stonden waren communisten en atheïsten. Maar zij waren allen bevangen door het vuur van Etienne Aubry, en zijn overtuigingskracht gaat op wonderlijke wijze gepaard met een wonderlijke bescheidenheid en meditatieve levenshouding.

Slechts bij de berekening van de constructie van de fundamenten, de steunribben en de klokketoren heeft Curé Aubry steun gehad van enkele betonconstructeurs, de rest heeft hij zelf gedaan. Bij de uitvoering had hij een kleine kern van vakmensen, de rest waren vrijwilligers en onder hen waren dikwijls oude medestanders uit de illegale strijd, die er soms grote reizen voor over hadden om hun oude chef te assisteren. Een priester, die eveneens aan de verzetsstrijd had deelgenomen, Abbé François Guerner ontpopte zich als voortreffelijk electricien en maakte de gehele verlichting, benevens de installatie voor het electrisch orgel en het apparaat om de klokken te luiden. Pierre Ramel, een ceramist en vriend van de ondernemende pastoor maakte grote reliëfs in geglazuurde terracotta voor altaar en preekstoelen, de glazenier J. Baillet uit Parijs vervaardigde een zeer groot raam in glas-in-beton boven de ingang in de façade. De beelden sneed de pastoor zelf in verloren uren en meisjes uit Luneville hebben verscheidene tapijten geweven. De totale kosten hebben tot nu toe bedragen twintig miljoen francs, dat is ongeveer twee ton.

„Deze kerk is gebouwd van de uiterste armoede en uit de meest edelmoedige liefde" staat er op een bord bij de ingang van de kerk. „Oordeelt niet te snel, wij zijn nog lang niet gereed". En hiermede is eigenlijk de zaak bepaald en men wordt huiverig critiek te leveren, want aan dit project liggen grote moed, zelfopoffering en enthousiasme ten grondslag. Wij zijn nog lang niet klaar herhaalt pastoor Aubry steeds, als wil hij zich a priori verdedigen tegen alle mogelijke aanvallen, die er voortdurend komen. Natuurlijk een amateur kan niet op tegen vakmensen. Het geheel is dilettanterig zowel in vormgeving als technische uitvoering. Het schip van de kerk, dat op een grote half-ronde loods lijkt vertoont reeds vele feilen. Het beton is gaan werken en scheuren en moest provisorisch dicht gemaakt worden met teer, hetgeen het lekken niet verhinderd heeft, want binnen ziet men in de bekleding van geperste board-platen grote vlekken van binnengedrongen vocht. „Och wat jammer, dat U nu komt. We hebben gisteren zo'n stortvloed aan regen gehad. Met twee dagen zon is alles weer weggetrokken", zegt de pastoor bezorgd. „Kijk beton trekt altijd en zeker bij zulke grote overspanningen. Wij gaan het gehele oppervlak met een aluminium-emulsie overdekken, maar we hebben nu geen geld".

Ook de beelden, alle uit hout gehakt hebben iets dilettantistisch maar zij zijn desalniettemin heel wat eerlijker dan vele atelier-producten van gips of teracotta die zonder een grein bezieling maar wel met grote handigheid in elkaar zijn gedraaid. Het grote venster boven de ingang heeft zeer veel allure. Het is abstract van voorstelling maar is vol felle levendige expressie. De klokketoren is zeer spiritueel en sober als de rest. De St. Leopoldskerk zou men een werk van Europese missie kunnen noemen, een resultaat van de behoefte opnieuw te beginnen, met nieuwe middelen en nieuwe expressievormen. Aubry heeft bewezen hoe uit uiterste armoede een gloed kan ontstaan, die heel zijn parochie verwarmd en bezield heeft. „Het beeldhouwen", zei de pastoor, „kan ik slechts in zeldzame verloren uren doen want het werk in mijn parochie is erg druk". Alle mensen die zelf aan de kerk gebouwd hebben, zijn op mysterieuze wijze verbonden aan de kerk en 's zondags is het er stampvol, hetgeen voor Frankrijk wat wil zeggen. Uit de armoede is een spiritualiteit gegroeid, waar wij in ons eigen degelijke land met de degelijke bakstenen kerken jaloers op kunnen zijn, bij wijze van spreken.

Boven elkaar liggende straten in de mammouthflats te Metz.

Een pastoor-kolonel bouwt met zijn parochianen zelf een betonnen kerk

In Azerailles is op de plaats waar de oude kerk van St. Laurent heeft gestaan ook een nieuw kerkje gebouwd door twee architecten, Bourgon en Laquerraire, dat treft door originele vormgeving. Een vrij lage ingang met een ver uitstekend dak, dat een prachtige plastische vorm heeft, is de West-façade. Vandaar verheft zich schuin omhoog-lopend het schip. Het koor is bijna driemaal zo hoog als de ingang. Steeds hoger wordende smalle vensters laten licht toe. Die vensters zijn aan de binnenzijde van schelp-vormige uitstulpingen voorzien, waardoor men het licht vanuit de ingang niet rechtstreeks ziet. Deze vorm van belichting is al meer toegepast, o.a. in Coventry en ook in Amsterdam-west, zij het dat daar gewerkt is met verspringende zijwanden. Het systeem in Azerailles is echter van een constructie die aanmerkelijk goedkoper zal zijn. De hele kerk is voor een appel en een ei gebouwd maar toch heeft zij grote lichtende spanning. Alles is hier geconcentreerd op het koor, dat heel hoog licht ontvangt. Draait men zich op het koor om, dan ziet men wel de vensters en kijkt men aan tegen het schuine dak, dat blauw grijs van kleur is. Op de schelpen bij de vensters heeft men abstracterige wandschilderingen aangebracht, die een complete mislukking zijn. Het lijkt of er ordinaire affiches op geplakt zijn en het geheel lijdt daar zeker onder. De klokketoren boven de ingang is van beton en is vanuit de verre omtrek reeds gemarkeerd door een scherp aftekenend kruis.

Een zeer merkwaardige kerk is te vinden in Baccarat. Zij is voor het grootste deel reeds voltooid maar de werkzaamheden liggen al maandenlang stil omdat er een conflict schijnt te bestaan tussen de architect Nicolas Kazis uit Parijs, de gemeente en het kerkbestuur. Deze kerk van de H. Nicolas in het stadje dat reeds eeuwen beroemd is om zijn grote glas- en kristalindustrieën heeft een uiterst opmerkelijke vormgeving. Het gebouw is van beton en vooral het exterieur is nergens onder te brengen. Als men de oostelijke gevel met het koor vanaf een afstand beziet moet men denken aan een Chinese tempel. Daarnaast staat een betonnen, als een naald uitlopende toren, die aan een Egyptische obelisk herinnert. In de betonmallen heeft men versieringen en inscripties aangebracht die de samenhang met het Oude Rijk aan de Nijl nog versterken. De ingang werkt haast futuristisch door de hoekig uitspringende dakpartijen met enorme zware goten. De zijbeuken sluiten aan bij een soort kooromgang, waarbij de ruimten tussen de betonstijlen zijn opgevuld met aluminiumplaten in grijs en zacht groen geschilderd. Het verhoogde schip is gebouwd van kleine kwadraten uit geprefabriceerd beton die een onrustig effect bewerkstelligen.

Stroom van gekleurd licht

Enigszins geschokt door een dergelijke bijeenbrenging van wonderlijke stijlreminiscenties, tracht men in de kerk door te dringen. Men moet klauteren over hangbruggen van beton en provisorisch aangebrachte deuren forceren want de toegang is iedereen ontzegd. Maar eindelijk binnen gekomen, staat men enige ogenblikken ontzet te staren. Men weet niet goed hoe men het heeft. Uit de kleine betonnen kwadraten suist een haast eindeloze stroom van fel gekleurd licht naar binnen. De ramen buiten een strak maar toch nogal ordeloos effect gevend, blijken de zonderlingste formaties te hebben, die het interieur tot een grote feestelijke zaal maken. Weer andere vensters vormen brede stroken, die aan de binnenzijde van plastische welvingen in beton zijn voorzien en door die welving valt het licht in wonderlijke bundels. De ramen in de zijkapellen zijn geformeerd met ronde en rechthoekige openingen waarin men staande figuren ziet, weliswaar sterk geabstraheerd en gestyleerd maar toch herkenbaar. Het interieur is nog niet gereed, zodat er moeilijk een totaalindruk van te krijgen is. De banken zijn ordeloos opgestapeld op de plaats waar het altaar moet komen, maar de bouwwijze is goed te beoordelen. Het plafond wordt gevormd door zware eiken balken, mogelijk zijn zij de omtimmering van stalen verbindingsstukken en als zodanig zouden zij de enige maskering geven van het aangewend materiaal. Verder spreekt ieder materiaal op zichzelf en bij het interieur in een prachtige harmonie tot aan de betonnen zuilen toe, die drie- en vierhoekig van vorm zijn, verjongend zowel naar boven als naar onderen.

De ramen zijn in samenwerking met de architect door vier jonge glazeniers Idoux, Le Normand, Reynard en Denise Chesnay vervaardigd op de ateliers te Baccarat en hiermede heeft het kristal in vele kleuren voor het eerst zijn intrede gedaan als element in het beton. Het geheel is een lumineus fresco geworden, totaal geïntegreerd in de bouwconstructie, oude methoden bindend aan gans nieuwe principes. Ondanks de vele versnipperingen in de bouwstijl en aanvechtbare architecturale principes moet gezegd worden dat dit gebouw een zeer wonderlijke moderne kerk geworden is. En dit dan voornamelijk door de fantasierijke werkzaamheid bij de constructie van het glas. Het mag bizar zijn maar het is een grandioze poging nieuwe elementen te brengen in de constructie van een kerk, die toch grote gewijde sfeer gekregen heeft.

Niet ver van Baccarat ligt St. Die, een van de vele plaatsen die in de oorlog bijkans geheel verwoest werden. Le Corbusier is degene geweest, die een nieuw stadsplan gemaakt heeft maar het was te revolutionair voor de vroede vaderen, die tot 1940 gewend waren in een rustig provincieplaatsje te leven met het ritme van de gang der ossen voor de boerenwagens. Het enige wat van zijn lucide ideeën gerealiseerd is, betreft een confectie-fabriek. Toen ik er aanbelde met het verzoek de fabriek te mogen bezichtigen, deed een vermoeide vrouw de deur open, zeggend, dat de zaak op vakantie was en dat er die dag reeds dertig groepen van bezoekers geweest waren. De roem die de grote bouwmeester geniet is hier echter niet geheel en al tot zijn recht gekomen, of om het maar eenvoudiger te zeggen, er is met de pet naar gegooid, zowel door de architect als door de uitvoerders. Het gebouw is al jaren gereed, maar als men dan nog half afgevoegde muren ziet, en tegelbedekkingen, hoe geestig ook geformeerd in mooie kleuren, waarvan de glazuur aan alle kanten afspringt, voelt men zich wel ontmoedigd. De opzet van het gebouw is volgens de langzamerhand geijkte methoden van le Corbusier gemaakt: Vrije betonnen staanders op de begane grond. Een even losstaand betonnen raamwerk met sterke profilering voor de vensters, kopse muren van natuursteen en veel kleuren in betonvlakken in het interieur. Maar de kleuren zijn hartverwarmend en sprankelend en doen het hele geval leven. Overigens wordt het gebouw letterlijk met de Franse slag onderhouden en smerige gordijnen bederven de goedgevormde vensters. Zij duidden zeer nadrukkelijk aan dat er vakantie gevierd werd en dat het sombere atelier-werk allang de mentaliteit van de ontwerper had overvleugeld.

Mammouth flats

In Metz, een der grootste industriesteden van het Noorden, is men met een groep van zes plaatselijke architecten het probleem van de woningnood aan het oplossen door mammouth-flats te bouwen. Hier ziet men, dat het niet iedereen gegeven is van grote betonnen constructies iets moois te maken. De flats zijn geheel en al geïnspireerd op de Cité Radieuse, die Le Corbusier in Marseille heeft opgetrokken. Maar de harmonie en verrassende schoonheid die hij daar wist te bereiken vindt men niet in Metz. Om te beginnen is de plaats al weinig riant. Men zou verwachten, dat voor een dergelijk project, dat negentien etages hoog zal worden en waar honderden gezinnen huisvesting zullen vinden, een ruim terrein gezocht wordt. Maar neen, men doorkruist enkele faubourgs en komt dan terecht tussen een stel oude gebouwen, waartussen het enorme betonnen staketsel verrijst. Het is alleen opmerkelijk door zijn enorme afmeting maar de wanden met de raamverdelingen zijn saai en het ritme der balkons wordt duizelingwekkend. De boven elkaar gelegen straatjes langs de etages zijn smal en donker en wij houden ons hart vast, hoe dit project er over tien jaar uit zal zien als het is uitgewoond door honderden nonchalante arbeiders, die tot nu gewend zijn in huurkazernes en lekkende noodwoningen te verblijven.

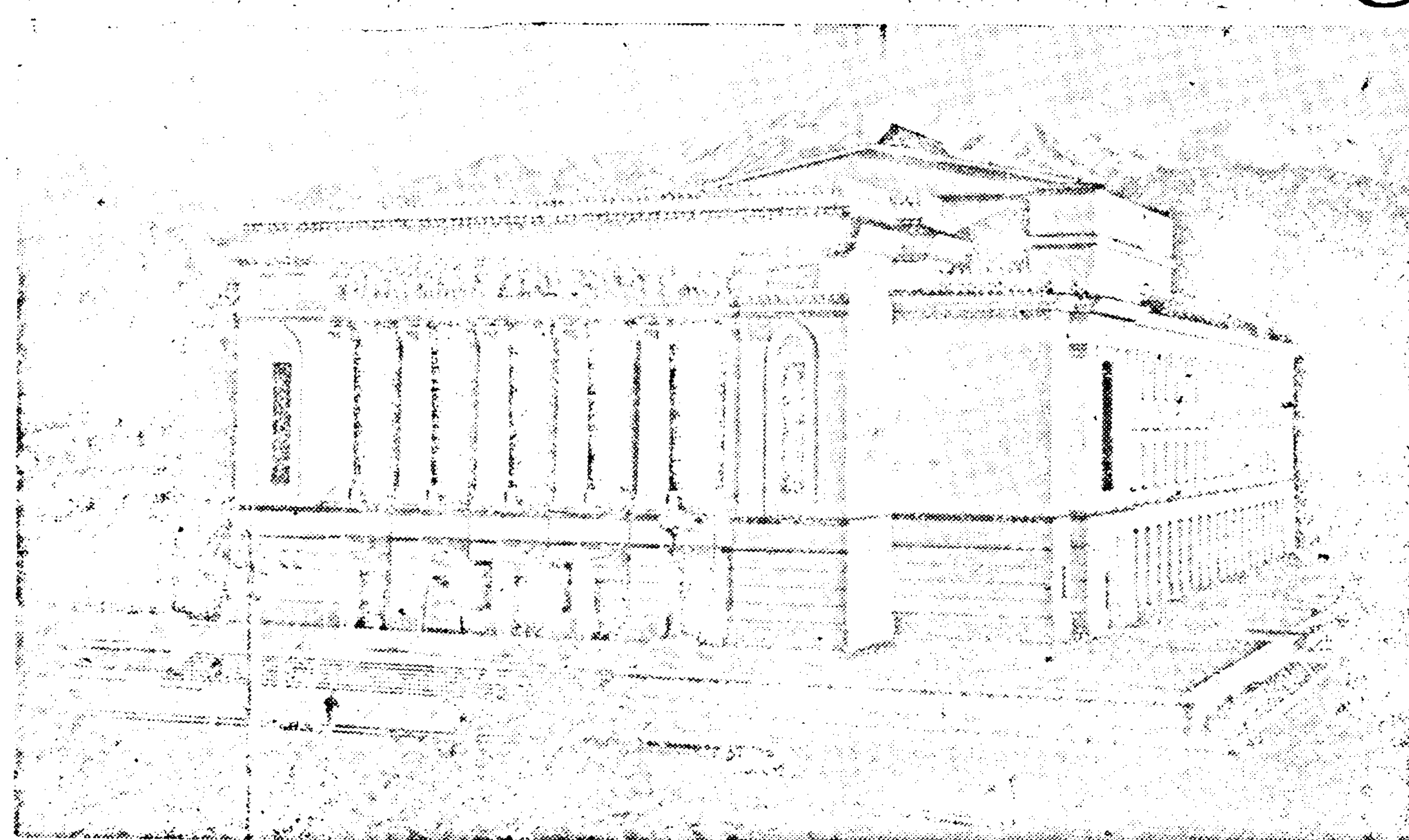
De kerk van Azerailles met hoog oplopend dak naar het priesterkoor.

De Leopoldskerk, die de oud-partisanenleider zelf construeerde in Luneville.

Bogota. — De president van Colombia, generaal Gustavo Rojas Pinilla heeft bekend gemaakt dat een nieuw kabinet is samengesteld. Voorzitter is dr. José Enrique Arbedela Valencia. Minister van buitenlandse zaken dr. Jose Manuel Rivas Savini. Mevrouw Josefina Valencia de Hubach die gouverneur was van de staat Cauca, is minister van onderwijs geworden en daarmede de eerste vrouw die is opgenomen in een regering in Colombia

De minister van oorlog, openbare werken, posterijen en voedselvoorziening uit het oude kabinet hebben hun functies behouden.

ALMA ATA, Russische stad aan de Chinese grens

Het gebouw van de opera en het ballet van Alma Ata, de hoofdstad van Kazachstan.

(Van een bijzondere correspondent)

Het vliegtuig dat ons wegvoert van Sverdlowsk maakt het ons mogelijk een overzicht te krijgen van de onmetelijkheid van het Russische landschap. Van de Oeral naar het zuidoosten, Siberië tegemoet ziet men overal de enorme bebouwde vlakten rond een kleine verlaten sowchos of kolchos. Graan en nog eens graan; dan weiden, mais en zonnebloemen. Op de velden rollen als mieren de tractoren. Enorme „combines" (de oogstmachines) staan tientallen kilometers van de dorpen. Vrachtauto's vervoeren het koren naar verharde plekken, waar de bergen zich opstapelen, totdat zij door andere zwoegende auto's naar de silo's worden gebracht. Twee tussenlandingen, in Koestanaj en Karaganda (een stad van een half miljoen inwoners) doen ons kennis maken met de republiek Kazachstan, waarvan Alma Ata de hoofdstad is. Kazachstan: vier en een half maal zo groot als Frankrijk. Doch er wonen maar negen miljoen mensen. Hoevelen zijn van hen nog Kazachen, van ouds moslims en verwant aan de Turken? Men weet het niet; maar zij zijn een minderheid geworden. De trek van Russen en Oekraïners en Kaukasiërs is al sinds bijna een eeuw aan de gang. In 1856 reeds hebben de Russen dichtbij de huidige Chinese grens Alma Ata gesticht, „vader der appelen", zoals de naam luidt. Dat was toen het hart van Turkestan, sindsdien verdeeld tussen Rusland en China. Dat de steppen, waar nomaden hun kudden weidden, vruchtbaar konden worden gemaakt, wisten de tsaren. Doch zij hadden geen begrip van de bodemrijkdommen. Thans weet men dat Kazachstan de grootste producent van chroom is ter wereld; dat het meer dan de helft van alle lood, zink en koper der Sovjet-Unie bezit; en steenkool en ijzer! Vooral Karaganda is een centrum van mijnen en industrieën. Is het een wonder dat dit deel der Sovjet-Unie steeds meer wordt „gerussificeerd"? Wel is de premier van de republiek een Kazach. De industrialisatie (en die betreft ook de landbouw) bracht evenwel opnieuw enige miljoenen „westerlingen" naar dit nieuw ontgonnen gebied.

me omvang, tot 60.000 ha toe. En al worden de steppen slechts geleidelijk ontgonnen, bebouwde vlakten van 30.000 ha zijn geen uitzondering. Natuurlijk is de landbouw hier zeer extensief: de opbrengst per ha is heel wat geringer dan in ons land. Wij bezochten een sowchos, die nog geen twee jaar oud was. In houten woningen waren in het dorp 400 gezinnen bijeen. Zij moesten een niet onaanzienlijke veestapel verzorgen, doch hoofdzaak was de graanteelt. Daarvoor beschikte de kolchos over 71 tractoren, 75 combines (oogstmachines) en 35 vrachtauto's. Kleine vliegtuigen van het gouvernement besproeien de velden met insectendodende vloeistoffen. In de oogsttijd komen komsomols en soldaten uit de steden, om hulp te bieden. De ploegen werken dan ook des nachts, bij het licht van schijnwerpers. Zij slapen in het veld; met auto's wordt hun voedsel gebracht. Deze akkers worden niet bevloeid en de opbrengst wordt dus sterk beïnvloed door de regenval. Wel worden gedeelten geïrrigeerd voor de teelt van groenten, veevoer, aardappelen enz.

Het Westen dringt op

Op de terugweg van deze sowchos zeventig kilometer van Alma Ata (doch dat is hier geen afstand van betekenis) doorkruisen wij de boomloze vlakten De wegen zijn slechts zanderige sporen. Van tijd tot tijd passeren wij Kazachen, nu met hun paarden donker afstekend tegen de kim. De zon is bezig onder te gaan. Voor ons boren de „bergen des hemels" hun witte toppen in de reeds schemerig wordende luchten. Enige buchten en dan ligt daar het silhouet van Alma Ata. Het is precies een eeuw oud. Maar de laatste dertig jaar is er meer omgewoeld in de harten der mensen en in de ingewanden der aarde dan in een eeuwigheid daarvoor. Machtiger dan voordien heeft de Russische staat dit deel van Azië in zijn greep genomen om het te dwingen tot vruchtbaarheid. Daar glimt nog de koepel van een kleine moskee. Zij is slechts het symbool van een verkwijnend oosten. Het westen dringt onweerstaanbaar op. En het is hier Russisch....

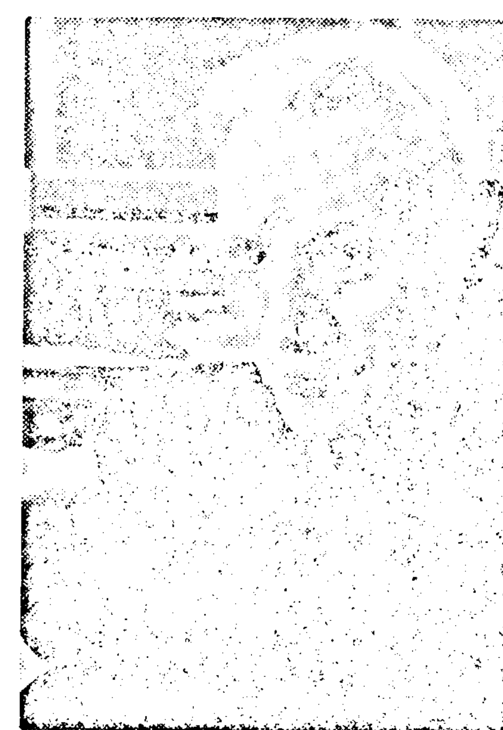
Alma Ata, augustus.

Berlijn. — De Sovjet-Unie bouwt aan de eerste door atoomkracht voortbewogen ijsbreker, die twee of drie jaar zal kunnen werken zonder brandstof in te nemen, aldus heeft de waarnemende permanente vertegenwoordiger van de Sovjet-Unie bij de Verenigde Naties, Saksin, te New York meegedeeld.

Hoofdredacteur Streven

(Van een medewerker in Nederland)

Pater dr J. van Heugten S.J. heeft al dikwijls in de krant gestaan. Ditmaal is hij weer eens aan bod, want hij is hoofdredacteur geworden van het culturele maandblad Streven. Maar wat we over hem te zeggen hebben, is al gezegd bij al die gelegenheden, dat hij om een of andere reden, zij het meestal tegen zijn zin, moest gehuldigd worden. Men huldigt niemand liever dan de man, die er niets voor voelt, maar tenslotte zijn dankwoord altijd tot een verlossend woord weet te maken. Wij herinneren ons nog, hoe hij in de Amsterdamse Stadsschouwburg werd gefêteerd, nadat hij in een open karos door de stad had moeten rijden. Het was een marteling voor hem geweest, zei hij, maar het feit dat O. L. Heer slechts een ezel tot zijn beschikking had gehad, om door zijn stad te rijden en hij, pater Van Heugten nog wel in een rijtuig had mogen zitten, had hem troost en sterkte gegeven.

Dr. J. van Heugten S.J.

In het korte bestek van dit rubriekje is het niet wel doenlijk de verdiensten van pater Van Heugten op te sommen. Wat hij als studentenmoderator heeft gedaan, gesproken en geluisterd, is al een verhaal op zichzelf en hier zinspelen we niet eens op zijn spectaculaire maar zeer wijze strijd tegen de fascistische geest, die in de jaren tussen de wereldoorlogen in Thomas was binnengedrongen en door de moderator weer naar buitengedrongen werd. Voor de Amsterdamse katholieke studenten is pater Van Heugten een onbetaalbare figuur.

Zijn werkzaamheden op letterkundig terrein zijn al evenzeer uitgebreid en belangwekkend, zoals men, wederom al eer, heeft kunnen vernemen, toen de literator Van Heugten in de aula van de Amsterdamse Universiteit is gehuldigd juist wegens die letterkundige werkzaamheid.

Aan het maandblad Streven heeft dr. Van Heugten al geruime tijd meegewerkt. Dat hij thans tot hoofdredacteur is benoemd, lag voor de hand. Het lag letterlijk zo voor de hand, dat, terwijl wij dit schrijven, juist het jongste nummer van Streven, het eerste, dat onder hoofdredactie van Van Heugten verschijnt, op onze schrijftafel wordt geschoven. De nieuwe hoofdredacteur laat niet na in dit nummer hulde te brengen aan zijn voorganger pater A. J. Wessels S.J., die om redenen van gezondheid zijn ontslag heeft moeten nemen. Onder de nieuwe leiding zal Streven ongetwijfeld voortgaan met zijn zegenrijke werkzaamheden. De literator, de publicist, de doctor in de theologie, de nuchtere, gevoelige en rechtschapen mens, die pater J. van Heugten is, zijn daar borg voor.

Vergeven maar niet vergeten

De heer en mevrouw Lamac in New York hebben het elkaar vergeven, maar vergeten kunnen ze het niet zo gemakkelijk... Joseph Lamac en zijn echtgenote reden maandagavond in hun auto door New Jersey. De heer Lamac stopte hier en daar even om het landschap te bekijken, en bij een van die gelegenheden stapte mevrouw Lamac uit, om de benen een weinig te strekken. Het was avond en donker. De heer Lamac reed weg.

Mevrouw Lamac wist liftend naar het huis van haar dochter in New York te komen, waar zij overnachtte. Daar vond haar man haar terug. Hij zei dat hij 30 kilometer gereden had eer hij besefte dat zijn vrouw niet meer in de auto zat. Hij is toen gaan zoeken, de hele nacht... en vond haar, gelijk gemeld, bij zijn dochter thuis. (U.P.).

Nederlander zoekt in Latijns-Amerika afzetgebieden

Utrecht. — De secretaris van het Instituut voor Latijns Amerika, S.W.J. van Oosten ondervindt grote belangstelling voor zijn komende reis door Centraal Amerika en het Caraibische gebied. Zijn portefeuille is vol. Voor twaalf bedrijven, onder meer op het gebied van levensmiddelen, textiel, papier, Dieselmotoren, medische apparaten, ijzer- en staalproducten en machinerieën gaat de heer van Oosten de afzetmogelijkheden na, legt contacten met vertegenwoordigers of importeurs, bezoekt bestaande relaties en voert specifieke opdrachten uit.

„Het zwaartepunt van mijn reis", aldus de heer van Oosten tijdens een onderhoud op de Jaarbeurs te Utrecht — komt te liggen op het leggen van contacten met vertegenwoordigers of importeurs en het bezoeken van de bestaande relaties. In feite betekent dit het voorbereiden van persoonlijke bezoeken van directeuren of exportmanagers van de deelnemende bedrijven, het is opmerkelijk hoe reislustig de Nederlandse fabrikanten op het ogenblik zijn. Na mijn vorige reis hebben zes van de twaalf opdrachtgevers het gebied bezocht dat ik tevoren had geëxploreerd".

De aandacht van Nederland voor de landen van het Caraibische gebied is — zo zeide de heer van Oosten — belangrijk gestegen. Dit houdt zonder twijfel verdere intensivering in van de handel op dit gebied, hetgeen trouwens al uit de recente cijfers blijkt. Daartegenover staat echter een scherp dalende tendens van de uitvoer naar landen als Argentinië, Paraguay, Uruguay en Brazilië. Dit achtte de heer van Oosten wel wat beangstigend. De hoofdoorzaak moet gezocht worden in de invoer-moeilijkheden, maar het gebrek aan concurentiezucht van Nederlandse zijde is er ook niet vreemd aan. In landen als Uruguay en Brazilië zou volgens de Heer van Oosten door Nederland veel meer gedaan kunnen worden.

Bij zijn bezoek aan Colombia zal de heer van Oosten de internationale jaarbeurs te Bogota zeker niet overslaan. De Ned. Economische Voorlichtingsdienst bereidt hiervoor, in samenwerking met de Nederlandse Kamer van Koophandel in Colombia, een Nederlandse inzending voor. „Er zullen een economische informatiestand en uitstallingen zijn van een twintigtal Nederlandse bedrijven, zoals Philips, de Curaçaose Handel Mij., de Caraibische Unie en inzendingen van Nederlandse zuivelproducten" — aldus de heer van Oosten.

In Kazachstan kiemt het koren in de onmetelijke steppen

Alma Ata is een mooie stad. Het is in feite een grote oase, ingesloten door gebergten, waarop de bossen geleidelijk overgaan in besneeuwde toppen. De Chinezen hebben het oostelijke deel van deze hoge ruggen het „gebergte des hemels" genoemd, dat hen scheidt van de Sovjet-Unie. In het zuiden vormen zij een barrière tussen Kazachstan en het Issikmeer, dat in Kirgizistan ligt. Want West-Turkestan is nu verdeeld in verscheidene republieken, waarvan Oesbekistan (na Kazachstan) de grootste is. Alma Ata is des zomers als een tropisch lustoord. Langs de brede lanen, door populieren omzoomd, stromen de beekjes. Stroken van groen, met pralende bloemen (rode cana's, primula's, tabaksplanten, leeuwenbekjes) en daartussen fonteinen, geven de stad een vrolijk aanzien. De parken doen dit niet minder. Het grootste „cultuurpark" bevat fonteinen, rozenpriëlen, een orangerie (want des winters, in de felle kou, moeten bloemen en planten worden beschermd), een openluchttheater, drie restaurants en een kinderstad met een eigen spoortreintje. Men zou zich kunnen wanen in een aangenaam oord der westelijke wereld, indien niet enorme portretten van communistische leiders het natuurschoon zouden ontsieren. Zij passen er niet.

In hun zomerkleding zien de mannen en vrouwen er fleuriger uit dan in Moskou en de donkere Kazachen (hoewel verwesterd) geven een ietwat exotische noot aan het bloeiende geheel. In de dorpen, waar men hen ontmoet op hun paarden en kamelen, zien zij er weliswaar schilderachtiger uit: met lange hangsnor en baard, hoge bontmutsen, mantels en hoge laarzen. Een deel van hen heeft nog eigen kleine kudden en zelfs als zij deel uitmaken van kolchozen (de collectieve boerderijen) heeft men hun maximaal drie koeien, twaalf schapen en twintig varkens gelaten, veel meer dan elders de kolchosniki op hun particuliere stukje grond mochten behouden. Doch dit was een noodzakelijke concessie, omdat de vroegere nomaden zich zozeer tegen de collectivisatie hebben verzet, dat deze aanvankelijk volkomen dreigde te mislukken.

Een compromis

In de tsaristische tijd zijn de Russen niet zachtaardig opgetreden. Toen zij communisten werden hebben zij wel de theorie verkondigd van nationale autonomie, maar economisch hebben zij hard ingegrepen in het bestaan der Kazachen. Er hebben zich bittere tragedies afgespeeld, met droeve volksverhuizingen van wegtrekkende nomaden, die hun heul zochten in het Chinese Turkestan, waar zij gewoonlijk even slecht terecht kwamen. Wrede vervolgingen en grote sterfte onder het vee hebben catastrofes verwekt. Reeds onder Stalin is deze politiek echter gewijzigd: de verliezen dreigden te rampzalig te worden, het verzet te fel. Er is nu een soort compromis tot stand gekomen. De kolchozen fokken vee, leveren melk, verzorgen boomgaarden. De huisjes in deze dorpen zijn bescheiden, in tegenstelling tot de hoge stenen gebouwen, hotels en flatgebouwen van Alma Ata. Vele kleine woningen zijn nog van hout, met een dikke laag leem bedekt. Afschuwelijk zijn meestal de wegen. Het deert de paardrijders weinig. Maar de auto's schokken, springen, jagen zeeën van stof op en zijn soms bedolven onder golven van zand. Dat zij het overleven is een wonder op zichzelf.

Het is zeer moeilijk gegevens te verkrijgen over de inkomsten der kolchosboeren, in welk deel ook van de Sovjet-Unie. Wij hebben er reeds op gewezen, dat men in beginsel nergens vaste lonen kent, doch minima voor een „norm", die niet abnormaal veel inspanning eist, maar die ook slechts een laag salaris garandeert. Boven de „norm" worden de prestaties behoorlijk beloond. Doch ook in de industrie, bij het transport, in de winkels verschillen de lonen van dag tot dag. Als men onder „communisme" verstaat, dat iemand ontvangt naar zijn behoeften, is het westerse kapitalisme veel „communistischer" dan het Russische systeem, waarin stukwerk regel is. Het bestaan der kolchos-boeren is echter het wisselvalligst. Zij moeten een minimum van 150 „dagtaken" vervullen. Dat is een moeilijk te omschrijven begrip, want het kan zijn, dat een boer in één dag anderhalve „taak" verricht. Uit elk gezin werken minstens twee personen, vaak meer. Aan het einde van het jaar wordt nu berekend, welke bijdrage elke familie leverde en naar verhouding van de gepresteerde arbeid worden de inkomsten verdeeld.

Waaruit bestaan die inkomsten? De kolchos staat een deel der produkten af aan de „tractoristen", de mannen van het tractorenpark, dat aan de staat behoort. Dan is zij verplicht, tegen vrij lage (maar onlangs verhoogde) prijzen aan de staat te leveren: vlees, melk, graan, groenten, katoen, spijsolie enz. Wat de kolchos overhoudt bij goede oogst kan verkocht worden tegen betere betaling (aan coöperaties, aan particulieren, die de vrije kolchosmarkten bezoeken) of uitgedeeld worden onder de leden. Meestal gebeurt zowel het een als het ander.

De kolchos-boer ontvangt dus — al naar de prestaties der familie, en voor het ene gezin kan dat twee of driemaal zo hoog zijn als voor het andere — een deel van het geld, dat de gedwongen leverantie en de vrije verkoop inbrachten. Natuurlijk na aftrek van de onkosten van de kolchos. Verder krijgt hij produkten in natura. Maar hij heeft ook een eigen stukje grond en over de opbrengst daarvan mag hij zelfstandig beschikken. Gewoonlijk treedt hij aldus op als individuele leverancier. Onnodig te zeggen, dat veel afhankelijk is van de oogst, het weer, de prijzen in de vrije handel. Er zijn arme en welgestelde kolchos-boeren, hoewel niemand honger lijdt. Sinds korte tijd mag de kolchos haar eigen statuut opstellen en een voorzitter benoemen naar keuze. Doch van onderlinge economische gelijkheid is geen sprake.

In Kazachstan, al zijn de laatste twee jaar 20 miljoen hectaren toegewezen aan nieuwe kolchozen, zijn in diezelfde tijd 18 miljoen ha door de staat zelf in exploitatie genomen. Dit geschiedt door de sowchozen, waarin ieder in loondienst staat, alweer met premies naar verrichte arbeid. De sowchozen hebben een enor-

Autobussen rijden door een pas in de bergen bij Alma Ata, dichtbij de Russisch-Chinese grens.

TOM POES en de Kniphoed

2565. „Goede middag", sprak de heer Dorknoper. „Ik stoor U niet in Uw muziek, hoop ik?"

„O, nee hoor", zei Wammes Waggel. „Ik zal je direct eens iets voortoeteren, maar ik moet eerst even in de hoed voelen. Er zat nog iets in en ik......"

„Laat maar", hernam de ambtenaar eerste klasse koel. „Uw getoeter interesseerd me niet. Hebt U niets anders aan het hoofd dan toeteren?"

„O, ja hoor!" riep Wammes, „natuurlijk! Een hoedje en ogen en wenkbrauwen en alles! Hihihi!"

„Hm!" zei de beambte kort. „Ik bedoel, dat U een achterstallige belastingschuld hebt! Een bedrag van achtendertig florijnen zevenennegentig, vermeerderd met één florijn vervolgingskosten. Dát bedoel ik!"

„O", mompelde Wammes. Hij voelde aandachtig in de kniphoed rond en luisterde niet.

„Zou U dat bedrag niet eens aanzuiveren?" vroeg de heer Dorknoper dringend. „U zit hier maar in de zon op een fluit te blazen, alsof er geen zorgen bestaan! U bent een onmaatschappelijk element! Waar moeten we het leger en de scholen van betalen, wanneer iedereen zo zou doen?"

„Ik weet het niet hoor", zei Waggel. Maar je moet eens zien. Er zit echt nog iets in die hoed!"

Zo sprekende trok hij zijn arm te voorschijn en bracht een hand vol goutstukken te voorschijn.

„Hihihi! Wat mal!" juichte hij.

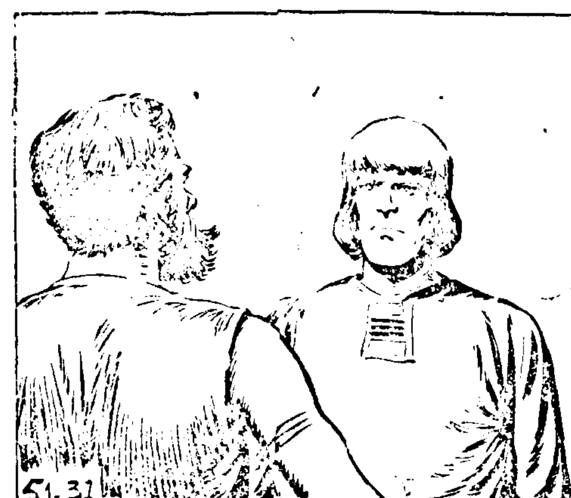
Daarop wierp hij de onthutste ambtenaar het geld toe en dook opnieuw in het vreemde hoofddeksel.

„Centjes!" riep hij blij. „Ik kan goochelen! Wat enigjes!"

En terwijl hij de munten om zich heen strooide, huppelde hij uitgelaten de weg af. De hooggeplaatste beambte staarde hem onthutst na en keek toen peinzend naar het geld.

„Een geval van vermogensaanwas", prevelde hij. „Maar wat moet ik hiermee? De heer Waggel heeft teveel betaald!"

ERIC DE NOORMAN HET TEKEN DER JOMS

51—31. „Ook hij is dus het slachtoffer van die schurken geworden!" mompelt Wulfstan, schijnbaar diep getroffen. Doch meteen laat hij er ongeduldig op volgen: „Zijt ge thans eindelijk overtuigd van de schuld van deze laffe moordenaars, Heer Koning? Verwacht ge werkelijk, dat die oude kerel zijn hoofd nog eens binnen deze muren zal wagen? Het is zo duidelijk als wat, dat hij de jongen voor alles wil laten opknaaien! In ieder geval kan die zijn gerechte straf niet ontgaan!" „Wij zullen zien", onderbreekt Eric hem kort en zonder zich verder om de Deen te bekommeren, vervolgt hij zijn weg.

„Het is dus, zoals ik reeds dacht," mompelt de Noorman, terwijl hij zich naar zijn vertrekken spoedt. „Bah, de kerel kon zijn blijdschap nauwelijks verbergen, toen hij hoorde, dat zijn verraderlijke opzet gelukt was! Doch nu hij denkt, dat Balor dood is, behoeven wij tenminste niet bevreesd te zijn, dat hij zijn poging zal herhalen."

Hoewel het reeds laat is, denkt Eric niet aan slapen. Hij ontsteekt een kaars en bij het flakkerend schijnsel zit hij diep in gedachten voor zich uit te staren. Het is hem nu wel duidelijk, dat het verhaal van Wulfstan gelogen is, want waarom heeft de Deen anders Balor, de enige man, die zijn beweringen kan bevestigen, uit de weg willen ruimen? Doch wat kan deze Jomsviking te verbergen hebben? En welk verband bestaat er tussen Axe en de vier Denen? Zouden dan toch de beschuldigingen van de oude boogschutter op waarheid berusten? Het beeld van Sverre komt Eric weer voor de geest. „Die man heeft zelf bekend, dat hij een moordenaar is", mompelt Eric bij zichzelf, doch ik moet toegeven, dat zijn optreden mij heel wat sympathieker was dan het gedrag van Wulfstan. Hoe het ook zij, Balor is waarschijnlijk de enige man, die de oplossing van het raadsel kan geven...... als hij tenminste in leven blijft!" Bijna op hetzelfde ogenblik wordt de voorhang, die Eric's vertrek afsluit, met een ruk opzij getrokken en de heelmeester snelt binnen. „Die Deen......!" hijgt hij, „Balor! Hij is verdwenen!"

Meer dan driehonderd belanghebbenden bij bouw van hotel

Prospectus N.V. Aruven verschenen

Oranjestad. — Bij het kantoor van Aruven en de plaatselijke banken zijn thans prospecti verkrijgbaar over de uitgifte van aandelen C. in Aruven. Hieruit blijkt, dat voor beperkte tijd de gelegenheid wordt opengesteld tot het kopen van deze aandelen, die dezelfde rechten geven als aandelen A. (overheid) en B. (Venaruba).

Bij inschrijving op de aandelen à ƒ 1000,— per stuk moet de helft contant en de rest in vijf gelijke maandelijkse termijnen worden voldaan. De gelegenheid tot inschrijven wordt na een niet nader gespecificeerde periode gesloten, waarop de niet verkochte C. aandelen door de overheid worden overgenomen. Met voldoening wordt in het prospectus melding gemaakt van het feit, dat via Venaruba meer dan driehonderd personen en instellingen belangen hebben in het te bouwen hotel, hetgeen naar gehoopt wordt, een geregelde stroom van toeristen uit Venezuela zal verzekeren. Slechts terloops wordt de mogelijkheid genoemd van het aantrekken van toeristen uit de Verenigde Staten, en andere landen.

Venaruba zal het klaar maken van reispapieren voor Venezolaanse toeristen vergemakkelijken en bespoedigen en het centrale punt vormen van waaruit propaganda wordt gemaakt in ons zuider buurland. Voor deze diensten krijgt Venaruba een vergoeding, welke gelijk zal staan met 5% van het bedrag der hotelrekenigen van alle Venezolaanse gasten, die hun boekingen hebben gedaan via Venaruba of een Venezolaans reisbureau.

Verder meldt het prospectus, dat het geheel luchtgekoelde Hotel 125 dubbele kamers krijgt en zes suites, die alle van een balkon zijn voorzien met uitzicht op zee. Het hotel krijgt verder een eetzaal, lounge, zwembad, casino, plaats voor barbecues, koffiekamer, nachtclub en een kleine pier voor jachten.

Aruven is in onderhandeling met een niet met name genoemd, maar internationaal bekend, hotelbedrijf voor de exploitatie van het hotel.

Blijkens het prospectus wordt een aantrekkelijke winst verwacht, vooral ook van het hotelcasino, waarvoor Aruven voor de duur van 25 jaar een monopolie op Aruba krijgt.

Voordelen, verbonden aan investering in de onderneming, zijn de te verwachten winst (beginnend in het tweede exploitatiejaar), de voordelige vestigingsvoorwaarden, waaronder vrijstelling gedurende tien jaar van het betalen van winst- en inkomstenbelasting voor het hotel en de garantie, dat winsten vrijelijk in andere valuta's mogen worden omgezet.

Het prospectus werd in twee kleuren gedrukt bij Tipografia Excelsior, het is verlucht met tal van foto's en ziet er welverzorgd uit.

Jong Aruba versloeg Union met 8 — 1

Oranjestad. — De gisteravond in het Wilhelminastadion gespeelde voetbalwedstrijd tussen Union en Jong Aruba eindigde met een 8-1 overwinning voor Jong Aruba.

De wedstrijd gold voor de competitie A-klasse.

De hersengymnastiek

Willemstad. — De hersengymnastiekwedstrijd van donderdagavond in de JPF-club tussen de ploegen van „ATHENE" en „SPES PATRIAE" is weer een succes geweest en vooral de grote belangstelling viel op. Bij de laatste individuele vraag was de stand 11-7 in het voordeel van „Athene". Beide ploegen bleven in gebreke om de groepsvraag te beantwoorden en was de eindstand als boven in het voordeel van „Athene".

De boekenbon uitgeloofd door JPF voor vragen aan iemand uit het publiek werd gewonnen door de heer F. Pieters en de bon van „Athene" door de heer A. Monsanto, beiden onder-

Sportstudenten naar Amerika vertrokken

Oranjestad. - Uitgeleide gedaan door een schare van sportvrienden en bestuursleden van de A.S.U. zijn Roy van Putten en Charles Ponson naar de Ver. Staten vertrokken, waar zij met eilandbeurzen een vierjarige cursus zullen volgen, welke opleidt tot sportleraar. De cursus wordt gegeven door het Springfield College.

Miljoenentikfout

Oranjestad. — Verschenen is een verbeterblad voor de vierde aanvullende ontwerpbegroting voor 1956. Hieruit blijkt onder meer, dat de voorgestelde kosten van uitbreiding van het verzorgingsgebied niet op ƒ 5.740.124,48 worden begroot, maar op ƒ 740.124,48.

Architect LAPIDUS naar Aruba

Oranjestad. - De Heren G. de Veer en O. Henriquez, die in het begin van de week een bliksembezoek brachten aan Miami, in hun hoedanigheid van Directeuren van Aruven deelden mede dat de ontwerper van het „Aruba Caribbean" hotel, de Amerikaanse architect Morris Lapidus, op 28 October op ons eiland wordt verwacht voor een bezoek van enkele dagen.

Rio Club en Plymouth in finale Cali-tournooi

Oranjestad. - Op de banen van Caribe werd het basketballtournooi ten bate van het rampenfonds Cali (Colombia) voortgezet onder iets grotere publieke belangstelling. Bij de dameswedstrijd wist Rio club een overwinning te behalen op R.C.A. met 13-6. Rio Club plaatste zich hiermede in de finale en zal nu op 26 September uitkomen tegen Arrow. Een bijzonderheid is dat deze beide finalisten voor de eerste maal in een tornooi meedoen en het is dus wel een bijzondere prestatie (of beginners luck..?) dat zij zich direct al in de finale wisten te plaatsen.

De herenwedstrijden tussen R.C.A. en Plymouth had een bijzonder spannende verloop. Het werd een snelle, prettige trijd die door Plymouth met 35 - 29 werd gewonnen. De heren van Plymouth komen in de finale tegen Caribe uit.

Veearts VAN KUYP binnenkort op Aruba

Oranjestad. De eilandelijke voorlichtingsdienst deelt mede dat de voor Aruba benoemde veearts, de pas afgestudeerde heer E. J. van der Kuyp, op 26 September a.s. Nederland verlaat, met bestemming Aruba.

De Heer van der Kuyp werd op Curacao, uit Nederlandse ouders, geboren

Overleg tussen Eilandsbesturen

Oranjestad. - Dinsdag a.s. worden voorzitter en leden van het Bestuurscollege van Curacao, met uitzondering van de Heer Morkos, die in Amerika vertoeft, op Aruba verwacht voor besprekingen met de Arubaanse collegas.

In Strand hotel wordt de gasten lunch aangeboden.

Gebruik landstaal zou belangstelling voor Raad vergroten

Oranjestad. - De eilandsraadleden F. Kelly, O. Croes en F. Lacle hebben zich schriftelijk tot de voorzitter van de Eilandsraad gewend met het voorstel de mogelijkheid te bestuderen om voortaan het gebruik van de landstaal toe te staan tijdens vergaderingen van de Eilandsraad.

De heren overwegen hierbij dat de bevolking belangstelling heeft voor de vergaderingen, maar deze dikwijls niet bijwoont omdat zij de nederlandse taal niet voldoende beheerst.

Wij tekenen hierbij aan, dat ofschoon de publieke tribune in het verleden menigmaal geheel en al gevuld was met belangstellenden, het thans ingediende voorstel niet voorziet in een uitbreiding van deze ruimte.

Algemene ledenvergadering A.S.U. in Wilhelminastadion

Oranjestad. — Met uitzondering van de vertegenwoordigers van de Aruba Voetbal Bond en de Lawn tennis bond, waren de ASU leden aanwezig op de algemene ledenvergadering in het Wilhelminastadion. De besprekingen hielden zich vooral bezig met het grote vijfjarenplan. De leden toonden hun waardering voor het bestuursbeleid en hun voldoening over de grote en daadwerkelijke belangstelling voor de sportbevordering op ons eiland, welke van eilandelijke overheidszijde wordt getoond.

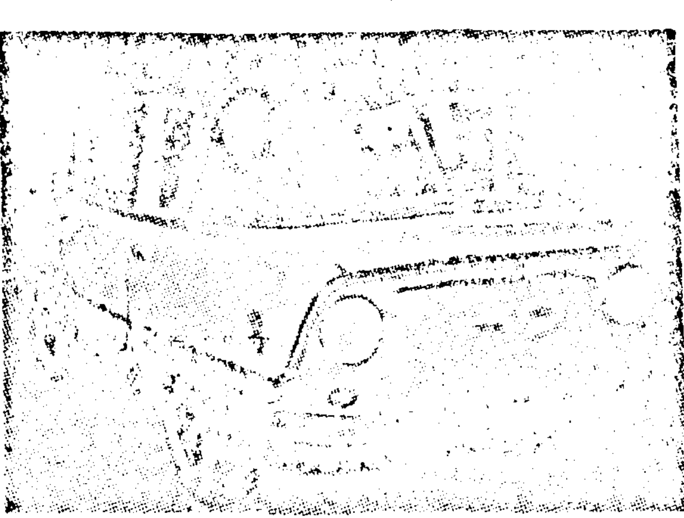
Medegedeeld kon worden dat men thans definitief kan overgaan tot vernieuwing van de verlichtingsinstallatie van het stadion, waarmee een bedrag van ƒ 44.000.— is gemoeid. Hiervoor wordt een voorschot van het eiland ontvangen. Dit voorschot zal over een periode van vijf tot tien jaar worden afgelost.

De vele andere plannen, waarover wij eerder reeds uitvoerig schreven, worden nader uitgewerkt.

Voorzitter Oscar Henriquez vond bijval, toen hij bijzondere waardering uitsprak voor het belangrijke werk, verricht door de voorzitter van de commissie voor het vijfjarenplan, de Z. E. pastoor Burgemeester. Het wordt als een belemmering gevoeld voor efficient bestuursbeleid dat de statuten voorschrijven, dat voor elke uitgaaf boven de duizend gulden de toestemming nodig is van de algemene ledenvergadering. Op voorstel van een der leden van de Ping Pong bond werd daarom staande de vergadering besloten aan het bestuur een voorlopige machtiging te verlenen, om dit bedrag te verhogen tot vijfduizend gulden. Intussen zal men dan een statuten-wijziging in deze zin voorbereiden en deze voorleggen aan de speciale ledenvergadering welke volgend jaar Februari wordt gehouden.

Al met al werd het een vruchtbare vergadering, welke om half elf door de voorzitter kon worden gesloten.

Russische Volkswagen

Tot voor kort reden er in Rusland alleen de duurdere modellen auto's. De Russen hebben nu echter hun „volkswagen" ontworpen, die in grote aantallen in produktie wordt genomen. Onze foto geeft een afbeelding van deze Russische auto, waarvan het ontwerp geheel is aangepast aan de toestand van de Russische wegen, zodat de auto wat hoger op de wielen staat dan wij gewend zijn. De wagen kan 4 volwassenen en een klein kind vervoeren, terwijl er ook ruimte is voor bagage De auto weegt ca. 800 kg en kan met zijn 20 PK twee cilinder-motor een snelheid van ca 100 km behalen. De motor is achterin geplaatst en verbruikt ca 1 op 16. De wielen zijn onafhankelijk geveerd met telescopische schokbrekers en spiraalveren. De zeer grote gebogen voorruit geeft samen met de korte neus de wagen wel een speciaal uiterlijk.

De benzinetank is achterin geplaatst naar de motor, terwijl de reserveband voorin is geplaatst. De wagen is luchtgekoeld en bezit stuurversnelling.

De auto wordt gebouwd door een motorenfabriek in de Oeral. Er worden daar nog andere versies ontworpen van de „Eekhoorn", o.a. een jeep.

Deskundigen van Singmaster en Breyer verwacht

Oranjestad. - Op 8 November wordt een der directeuren van de firma Singmaster en Breyer, de heer Finkelday op ons eiland verwacht.

Singmaster en Breyer is de Amerikaanse aanemer en constructie firma die de nieuwe waterdestillatieinlichting, welke de grootste van de gehele wereld zou worden, komt installeren. Met de Heer Finkelday, reizen een

CUROM:

17.00 Zuidamerikaanse muziek
17.15 Llama 12556!
17.45 Voor de groteren,
18.00 Pabien
18.30 Nieuwsbulletin
18.45 En nu.. tante Aukje vertelt
19.00 Zuidamerikaanse Hitparade
19.30 Wat de handel U biedt
20.30 Hersensgymnasfiek.
21.25 Radio Nederland
22.25 Nieuws in het kort
22.30 Sluiting.

HOYER:

17.00 Tea at five
17.30 Nieuws
17.40 Met Duitse musici
18.00 Gevarieerde muziek
18.45 Sportnieuws
19.00 Muziek di mi Tera
19.30 Met de jarigen in de lucht
20.00 Gevarieerde melodiën
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerde muziek met reclame
20.55 Hoorspel
21.15 Reclame
22.00 Sluiting.

RADIO CARIBE

17.00 Variedades Musicales
18.00 Serenade
18.30 Recorded Music
18.45 Er was eens....
19.00 Avond Concert
19.30 Fiesta Viceroy-Pampero
20.30 Tropic Holiday
23.00 Closing.
21.00 News Bulletin
21.15 Music of the Masters
21.45 Platter Parade
22.30 Prelude to Slumber

RADIO KELKBOOM

17.30 La hora del bolero
18.00 Musica
18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinermuziek
19.00 Noticias
19.15 Musica
20.15 Frente al pecado de ayer
20.30 Quiz Prog. van FAB
20.45 Musica
21.15 Prot. Uitzending
21.30 SELCCIONES di siman.
22.00 Sluiting.

P.C.J.:

18.37 Nieuws
18.54 Caraibische en Latijnse klanken
19.11 Westind. Jongeren in Ned.
19.20 Het schip van de week
19.45 Ned. ensembles
20.03 Buitenlands weekoverzicht
20.15 Het Metropole orkest
20.40 Wat de Pers er van zegt
20.47 Intermezzo.
20.49 Nieuws
20.52 Beursnieuws.
20.50 Nieuws

20.54 Programma
20.55 Avondgebed
21.00 Sluiting.

AVROS

17.00 Linda's Eerste Liefde
17.15 Advertentie Programma
17.45 Populaire melodieën
18.00 Bijbels onderwerp.
18.15 Spaanse guitaar soli
18.30 Voor de jarigen
18.45 Nieuws
19.00 Hindostaanse uitzending
20.00 Advertenties en berichten
20.30 V & V
20.40 Muziek
20.55 Nieuws en Sluiting.

Nederlandse schaakbond te zwak vertegenwoordigd in Moskou

Uitverkorenen voor MELBOURNE leggen laatste hand aan training

Er zijn maar weinig sportbonden in Nederland, die kunnen terugzien op een zo rustige geschiedenis als de Koninklijke Nederlandse Schaak Bond, rustig dan in die zin, dat er zelden of nooit ruzie in de gelederen is geweest, grote onenigheid of ander kabaal. De schakers hebben zich nooit druk gemaakt over het vraagstuk van het professionadisme. Plotseling wás het er en de bonden hebben er nooit tegen gestreden, dat spelers geld verdienden aan simultaan-seances, geldprijzen ontvingen bij heel wat toernooien en ook in het vergoeden van de onkosten aan de vrije hoge kant bleven. Wat in de voetballerij vele jaren kostte, ja, tradities op haar grondvesten deed schudden, was in de schaakwereld, zelfs internationaal, heel gewoon op hetzelfde ogenblik, dat de spelers in sommige gevallen voor hun wedstrijden lieten betalen.

Het was een kalme geschiedenis van de Koninklijke Nederlandse Schaak Bond, een historie, waar voetbalbond, wandelwereld, wielerunie, boksbond en nog vele andere organisaties, die zich door vele stormen van ruzies en onenigheid hebben moeten heenworstelen, jaloers op kunnen zijn.

Daar kwam nog bij dat de Kon. Ned. Schaak Bond zich een uitstekende naam verwierf in de internationale schaakwereld, aanvankelijk door de successen van dr. Max Euwe, tot het wereldkampioenschap toe, en later door het voortdurend organiseren van grote toernooien, waar deelnemers uit de gehele schaakwereld steeds hun grote bewondering over uitspraken. Toen Argentinië enkele jaren geleden plotseling met de mededeling kwam, dat het een toernooi van de FIDE niet kon organiseren, hoewel iedereen er reeds op rekende en er al afspraken waren gemaakt, sprong Nederland in de bres en nam het het grote internationale toernooi op zijn rekening, tot vreugde van de deelnemers uit alle schaaklanden ter wereld. In nog geen drie maanden werd toen het bewuste toernooi uit de grond gestampt, dank zij uiteraard de hulp van vele instanties, zoals de Schaaktraditie Amsterdam een instelling, die de Kon. Nederlandse Schaak Bond vooral financieel steunt geeft als het de propaganda voor Nederland ten goede komt. En zo verwierven de Nederlandse schakers, maar vooral ook de organisatoren, veel good-will tot ver over de grenzen, naar het Oosten tot diep in het schaakland Sovjet Unie en naar het Westen tot in Argentinië en Chili. Op de vorige schaak-Olympiade, welke te Amsterdam werd gehouden, behaalde het Nederlandse team een zeer gunstig resultaat op tweeërlei gebied, zodat het na afloop slechts zaak was de goede naam van Nederland in de internationale schaakwereld te behouden. Doch er kwam enkele weken geleden een kink in de kabel, een standpunt van het bestuur der schaakfederatie, zó in strijd met vroegere opvattingen, dat er heel wat deinig over is ontstaan.

Geen geld.

De Sovjet Russische Schaakbond, die thans het FIDE-toernooi te Moskou orgaganiseert, stuurde namelijk acht uitnodigingen naar Nederland, met het verzoek aan zijn toernooi deel te nemen met een landenteam van vier leden, twee reserves en twee officials of helpers. Die uitnodigingen golden de gastvrijheid in de Sovjet Rusland plus vrij reizen en verblijf. Alleen bleef dus over voor de Nederlandse bond het betalen van het reisgeld tot de Russische grens, een bedrag, dat wegzinkt bij de enorme sommen, welke de afgelopen jaren aan toernooien in Nederland zijn besteed, doch thans tot ieders verwondering voor de schaakbond te hoog bleek. Het bestuur van de Nederlandse schaakbond ging zonder blikken of blozen enkele uitnodigingen als het ware bij opbod verkopen, met de bedoeling daarmee het geld te verdienen, dat nodig was voor de reis van vier Nederlandse deelnemers heen en terug naar de Russische grens. Vier toeristen (want anders kan men ze niet noemen) meldden zich aan en zo is het gezelschap vertrokken naar Moskou, waar tientallen landen, ja zelfs Porto Rico en Chili, reeds vele dagen om de hoogste eer op schaakgebied vechten. Elk landenteam moet bestaan uit vier leden — daar voldeed Nederland dus aan —, doch de twee reserves kunnen bij iedere ronde zonder meer invallen, hetgeen dus de kracht van de ploeg bijzonder ten goede komt. In dit geval is het dus zaak om ook zo sterk mogelijke reserves mee te nemen, temeer, omdat het FIDE-schaaktoernooi vele ronden duurt en er vrijwel dagelijks moet worden geschaakt. Voor Nederland gingen nu, naast Prins, Muhring, Kramer en Bouwmeester, die het landenteam vormen, als reserves twee toeristen mee, lang niet van het peil, dat men voor een zó belangrijke schaaktoernooi mag verwachten, onder meer de voorzitter van de Kon. Ned. Schaak Bond, ir Van Steenis. Uiteraard zijn daar reeds harde woorden over gevallen, temeer nu het Nederlandse team in de voorwedstrijden beslist te kort is geschoten en niet werd ingedeeld bij de sterkste groep, die over de eindzege zal beslissen. Vorige keren was Nederland er vrijwel altijd bij, doch nu heeft het de sterkste zet gemist en vragen velen in het buitenland zich af hoe het komt, dat het Nederlandse schaakpeil zo plotseling achteruit is gegaan. Reeds was er onenigheid voor het vertrek naar Moskou, doch de heer Van Steenis, voorzitter van de Bond, antwoordde op alle vragen, dat deze gang van zaken bij gebrek aan financiën noodzakelijk was en dat men in het andere geval helemaal geen schaakploeg naar Moskou had kunnen sturen.

Zonder Euwe en Donner

Feiten zijn echter, dat dr. Max Euwe en Hein Donner, twee van Nederlands beste schakers, thans niet in Moskou zijn om de kleuren van hun land te verdedigen. En de reden hiervan is, dat er zó lang met het besteden van de uitnodigingen werd gewacht, dat de twee genoemde heren zich niet meer van hun werkzaamheden vrij konden maken, toen het er — te laat — eenmaal op aankwam. Verder is het antwoord van de heer Van Steenis over gebrek aan geldmiddelen niet helemaal te rijmen met de organisatie van wereldtoernooien in de afgelopen jaren, schaakfeesten, waar duizenden en nog eens duizenden guldens mee gemoeid waren. Zeker, de kas van de bond zelf is niet tot de rand toe gevuld, doch beslist was er wel hulp komen opdagen, zoals tóén, bij het organiseren van die groots opgezette internationale toernooien te Amsterdam. Tenslotte is ook hier de naam van Nederland, en in het bijzonder de naam van schakend Nederland mee gemoeid. Als de bond dan ook nu de zaken van het begin af flink had aangepakt, zou dat geld voor de reis van acht daarop recht hebbende schakers en secondanten er zeker gemakkelijk zijn gekomen. Nu is het slechts een surrogaat geweest en gaf het te Moskou geenszins een juist beeld van de kracht, welke het schaken in Nederland kan opbrengen. Het eerste bewijs werd reeds geleverd, toen Nederland door zijn geringe prestaties in de voorronden werd uitgeschakeld voor deelneming in de finale-poule. En als er niet spoedig verandering in komt bestaat er een groot gevaar, dat Nederland zijn vooraanstaande rol en zijn uitstekende naam in de internationale schaakwereld spoedig zal verliezen. En daar is de traditie en de geschiedenis van het Nederlands schaken te mooi voor!

Stug oefenen

Aan de andere kant is de Nederlandse sportwereld thans met grote bedrijvigheid en ijver bezig belangrijke posities in te nemen op de internationale ranglijst, welke straks aan het einde van de Olympische Spelen te Melbourne wordt opgemaakt. De zwemsters en waterpolo-spelers, die inmiddels zijn uitverkoren de grote reis naar het verre werelddeel te gaan maken, laten geen gelegenheid voorbij gaan zich naar een top-conditie te trainen. Het Kolpabad te Vlaardingen is tot nog toe het enige open zwembad, waar men het water op een redelijke temperatuur kan brengen, ook als de kou van de september en oktobermaand er aanvallen op onderneemt. Zo blijven ze oefenen, in water van achttien graden, in een open zwembad zoals dat straks te Melbourne zal zijn. Langs de kant heeft men rieten matten aangebracht om de koude wind op te vangen en boven de startblokken zijn zelfs beschuttingen gebouwd. Alles wordt dus in het werk gesteld straks zo sterk mogelijk op de Olympische Spelen uit te komen, terwijl de uitverkorenen dagelijks van deze oefen gelegenheid gebruik maken. De trainers en trainsters van de verschillende clubs hebben in overleg met de sportcommissie van de KNZB een volledig, druk schema in elkaar gezet. Voor de polo-spelers, die niet meer in de competities van hun clubs mogen uitkomen, zijn verschillende tegenstanders gekozen. Clubteams komen dan in oefenpartijen uit tegen het voorlopig Nederlands polozevental, waarna ook enkele Amerikaanse teams als sparring-partners zullen fungeren.

Vraagtekens

Inmiddels is het wachten nog de beslissing van het Nederlands Olympisch Comité over het uitzenden van twee zwemsters en enkele zwemmers, die toch nog kans maken op behoorlijke tijden, welke snel genoeg voor Melbourne zullen blijken. Voor Aty Voorbij (16 jaar), Ada den Haan(15 jaar), Joke de Korte (21 jaar), Cockie Gastelaars (18 jaar), Leni de Nijs (17 jaar), Geertje Wielema (22 jaar), Hettie Balkenende (17 jaar), Jopie van Alphen (16 jaar) en Mary Kok (16 jaar) staat de uitzending reeds vast. Over Jans Koster moet nog een beslissing vallen als de inentingen een gunstig verloop hebben gehad. Rita Kroon komt nog in aanmerking voor de schoolslag en verder moet er nog een keus worden gemaakt uit Loes Zandvliet, Lotty Heniger en Greetje Kraan voor het estafette-nummer 4 x 100 meter vrije slag. Dagelijks trainen de meisjes thans enkele uren, evenals trouwens de waterpolo-spelers Gerrit Bijlsma, Fred van Dorp, Max van Gelder, Ben Kniest, Harrie Lamme, Nico Luchs, Wim Mosterd, Hans Muller, Frits Smol, Kees van de Tooren en Wim Waalewijn, die eveneens zeker zijn van hun plaats in het vliegtuig naar Melbourne. Vraagtekens staan er nu nog steeds achter de namen van zwemmers Herman Willemse, Peter Swijghuisen, Wim de Vreng en Gerrit Zevenboom. Het eerstgenoemde tweetal verblijft in Nederland en zou eventueel op kosten van het NOC moeten reizen. Wim de Vreng en Gerrit Zevenboom, twee Nederlandse zwemmers, die thans reeds in Australië zijn, vallen daarbuiten, zodat hun kansen, in verband met de precaire positie van de NOC-kas, heel wat gunstiger staan. Doch alles bij elkaar kan er slechts vreugde heersen over de uitstekende manier, waarop de leiders thans de zaken aanpakken, evenals trouwens over de wijze, waarop de uitverkorenen thans alles in het werk stellen om hun vorm te vervolmaken. De hockey-ploeg voor Melbourne is thans ook reeds geruime tijd bezig met een lange reeks oefenwedstrijden, eerst in 's Hertogenbosch, toen in Venlo, daarna weer in Groningen en weer later te Laren, waar het Olympische team onder de naam „Olympics" aan de normale hockey-competitie is gaan deelnemen. De bedrijvigheid is dus enorm en de medewerking van iedere sportminnende Nederlander te loven. Zodat wij, na alle discussies, teleurstellingen en blijde berichten van de laatste maanden, toch wel tevreden kunnen zijn over de uitverkoren ploeg, die Nederland eind november bij de Olympische Spelen zal vertegenwoordigen.

ad interim

Te Laren is de hockey wedstrijd Laren —Olympisch team gespeeld, als oefenwedstrijd voor de hockey-ers die naar de Olympische spelen worden uitgezonden. Foto: Keeper Gouka van Laren, werpt zich languit op de bal, bij een aanval van het Olympische team

J.P.F. canasta-tour

Willemstad. — Woensdagavond werd de J.P.F.-Canasta-tour voortgezet in de JPF-club en waren de heren Reiders v.d. Loos en Brul zeer vroeg aanwezig om de gasten welkom te heten en toe te zien, dat alles goed toeging. De route van de tour was woensdagavond **Hato — Boca Tabla** via Boca San Pedro, Boca Asuncion, Boca Padiki, Playa Grandi, Bartool Baai en Boca Grandi. Bij Playa Grandi begon zich na een gelijk opgaande strijd een kopgroep te ontwikkelen, bestaande uit de dames De Man—v.d. Loos, heren Flores—Frans en echtpaar Schnog. De gele-trui-dragers v.d. Loos—Muller hadden een duel met de heren Boekhoudt—Sprockel, waarbij eerstgenoemden pech kregen in de vorm van een lekke band. De heren Matroos—Yamaloodin kwamen bij het maken van een te scherpe bocht in een ravijn terecht.

Hieronder volgen de uitslagen van de drive, tevens kan men zien hoe de stand momenteel eruit ziet:

Stand derde etappe

Afstand: Hato — Boca Tabla

heren Floris — Frans	1.14.10
heren Vijber — Bodeutsch	1.21.03
dames De Man — W. v.d. Loos	1.21.48
heren Ong-A-Lok — Durgaram	1.28.06
heren Leysner — Van Eer	1.34.46
heren Matroos — Yamaloodin	1.37.13
dames De Vries — Rigot	1.38.20
dames Brokx — Jansen	1.39.05
dames Ter Haar — Henriquez ..	2.40.35
heren B. Isa — E. Victona	1.44.12

Stand na de derde etappe

heren Matroos — Yamaloodin	5.02.22
echtpaar Schnog	5.37.43
heren Valies — Binda	5.51.01
heren Vijber — Bodeutsch	5.51.07
heren Floris — Frans	5.54.59
heren Boekhoudt — Sprockel	5.55.21
dames De Man — Van der Loos	6.04.54
mej. Bänffer — Wilsoe	6.22.26
dames Loewenthal — Loewenthal	6.36.02
dames Vervuurt — Veenstra ..	6.37.40

Sabelwedstrijden in Thomascollege

Felle strijd in voorronde om Desertine-beker

Willemstad. — Woensdagavond werd de voorronde verschermd om de Desertine-beker in het St Thomascollege. Er hadden zich 14 schermers voor deze wedstrijden ingeschreven, zodat er in 2 poules van 7 werd geschermd. Door omstandigheden waren er geen hoofdsecondanten aangewezen, zodat hiervoor te elfder ure nog gezorgd moes worden. De heren J. Boutmy en C. Luckman waren bereid alsnog de leiding op zich te nemen.

Zowel in poule I als poule II werd er fel gestreden om de plaatsen in de finale, zodat in beide poules nog barrage moest volgen.

In poule I werd Statius Muller 1 met 5 gewonnen partijen. Zijn ene verliespartij ontving hij van Bronswinkel, die er deze avond niet in slaagde in de finale te komen.

Castendijk schermd, zeer sterk en won 4 partijen, zodat ook zijn plaats in de finale verzekerd was. De schermers Bronswinkel, Hellement en Hornman wonnen ieder 3 partijen, zodat zij om een plaats in de finale moesten bareren. Hellement won van Bronswinkel en Hornman, zodat ook hij naar de finale overging.

In poule II stond Plaisier er tot zijn laatste partij ongeslagen voor, doch toen verloor hij van Semerel, zodat ook hij met 5 partijen naar de finale overging. Minguel had eveneens 5 partijen gewonnen en ging als eerste over, waar hij minder ontvangen treffers had dan Plaisier.

Om de derde plaats moest gebarreerd worden door B. Boutmy en Semerel, welke partij gewonnen werd door B. Boutmy. Goossen bracht het in deze poule niet tot de finale, hetgeen evenals van Bronswinkel niet verwacht was. Venema en Poncia kwamen voor het eerst uit op sabel. Van Poncia viel vooral zijn keurige houding op, doch vaak was hij iets te laat met zijn houw.

Het wedstrijdbureau werd verzorgd door mevr. Satius Muller en mevr. Groot.

De finale zal volgende week woensdag plaats vinden in het St Thomascollege en vangt om 20 uur aan.

HEDEN begint hockeytournooi Caracas - CHC - Asiento

Willemstad. — Hedenmiddag om kwart voor twee is op Plesman Luchthaven een charterplane aangekomen met 30 leden van de Caracas Sportclub. Het gezelschap bestaat uit twee hockey-elftallen (dames en heren) en officials, die gedurende drie dagen op Curaçao zullen verblijven voor het spelen van een aantal wedstrijden tegen elftallen van C.H.C. (de Curaçaose Hockey Club) en Asiento.

Heden te half 5 vindt op Damacor de eerste ontmoeting plaats tussen C.H.C. en Caracas Sportclub.

Morgenmiddag te half 4 wordt een wedstrijd gespeeld tussen twee mixed elftallen (6 heren en 5 dames) van C.H.C. en Caracas. Daarna komen Asiento en Caracas (heren) tegen elkaar uit.

Zondagmiddag te half 4 vindt de ontmoeting Asiento (mixed) tegen Caracas (mixed) plaats, waarna de slotwedstrijd C.H.C. — Caracas wordt gespeeld.

Consul-generaal Bermudez zal de wisselbeker uitreiken, die de Venezolanen naar Curaçao hebben medegebracht, en die voor een jaar het bezit zal worden van de winnaar van dit toernooi.

DRAGONS wint na spannende strijd

SITHOC verliest met 1 punt van S.D.L.

Willemstad. — Het basketball-minnend publiek heeft in het J.P.F.-sportpark gisteravond van twee spannende ontmoetingen kunnen genieten. Dragons — Huracan en Sithoc — S.D.L. bekampten elkaar. De wedstrijd tussen de eerste twee genoemde teams werd met een tamelijk goed tempo ingezet. Het initiatief werd genomen door de jongens van Huracan, die binnen 10 minuten een 13—2 voorsprong hadden genomen. Deze verhouding in de score schudde als het ware de jongens van Dragons wakker. Zij verhoogden hun spelpeil en door de goed opgebouwde combinaties wisten de „draken" niet alleen de achterstand in te halen, maar bovendien bij de rust met 23—21 voor te staan.

In de tweede helft was de agressiviteit bij Huracon zoek, mede door het feit, dat hun beste speler, Magarius, verstek heeft laten gaan. Het publiek kreeg echter goed spel te zien en bij het einde was de stand 41—32 voor Dragons.

De topscorers van Dragons waren S. Valies met 18 punten en R. Rens met 12 punten. Van Huracan waren het Laurens met 17 punten en Deville nam 12 punten voor zijn rekening.

S.D.L. — Sithoc

De tweede wedstrijd tussen S.D.L. — Sithoc, was in het begin een slappe vertoning, maar naar mate de worpen door de korf gingen, leefde het enthousiasme bij de spelers op en daardoor nam de spanning ietwat toe. De rust ging in met een 17—13 voorsprong voor S.D.L.

In de tweede helft kwam Sithoc aanstonds sterk opzetten en na 10 minuten spelen had zij de leiding met 3 punten. S.D.L. liet dit evenwel niet op zich zitten. Grep van S.D.L. zorgde voor de gelijkmakende punten. Tenslotte won S.D.L. met een kleinst mogelijk verschil van 35—34 de wedstrijd.

De topscorers van S.D.L. waren Lucio en Grep, die respektievelijk 11 en 8 puten maakten. Bij Sithoc waren het Papacito met 15 punten en Liberia met 8 punten.

Amerikaanse Baseball

MILWAUKEE BRAVES verliezen van de PITTSBURGH PIRATES

De Brooklyn Dodgers bleven in een zeer gunstige positie aan de kop van de National-League-pennant-race, nadat de Milwaukee Braves gistermiddag met 2—1 van de Pittsburgh Pirates verloren. De wedstrijd, welke tien innings duurde, werd gewonnen door pitcher Bob Friend. Bill Mazerowski en de Portorikein Roberto Clemente combineerden twee honkslagen om in de tiende inning de winnende run binnen te brengen. De eerste Pittsburgh-run was een homerun geweest van Jack Shepard.

De Milwaukee Braves moeten thans Brooklijn Dodgers negen.

New Yorkse Beurs

New York. — De voorzichtigheid en onzekerheid omtrent de Suez Kanaal ontwikkeling alsmede de krappe geld markt konden gisteren op de NY-effectenbeurs het meestal bemoedigende nieuws uit het bedrijfsleven onderdrukken. De noteringen daalden dan ook aanvankelijk met 1 punt of meer en tegen het slot bedroeg de verliezen meest één dollar.

Royal Dutch daalde in koers door realisatie, na de vaste stemming van de laatste tijd. Een verlies van bijna twee punten ontstond na de aankondiging van de voorgestelde aandelensplitsing.

Aantal verhandelde fondsen 1149; hoger 308; lager 571; onveranderd 270

Aandelenomzet 2.150.000; obligatieomzet $ 4.050.000

1. Amer. Tel and Tel	172 1/8
2. Anaconda Comp.	80 1/2
3. Bethlehem Steel.	163 3/8
4. Dupont de Nemours	199 5/8
5. Gen. Electric	58 3 8
6. Gen Motors	47
7. Intern. Tel and Tel	32 1/4
8. Kon. Petr. Mij	106 7/8
9. Shell Oil	88 1/2
10. Standard Oil of N. Y.	54 1/2
11. U. S. Steel	66 1/2
12. Canadian Pacifis	34
13. Intern. Nickel	102 1/2

Bogota. — Te Salgar, nabij Medellin (Colombia) heeft zich woensdag een aardverschuiving voorgedaan, die aan drie personen, onder wie de 111 jaar oude vrijgezel Ramón Restrepo, het leven kostte. Verschillende woningen werden bedolven en talrijke inwoners gewond.

Officiele Mededelingen VAN DE Curacaosche Voetbalbond

NO. 1956/16.

WEDSTRIJD-UITSLAGEN

Competitie A-klasse:

Riverside 1 — Estudiantes 1 .... 2—3.
Vesta 1 — Sithoc 1 .... 1—1.
Jong Holland 1 — Jong Colombia 1 .... 1—2.

Competitie Reserve A-klasse:

Jong Colombia 2— Jong Holland 2 niet doorgegaan
Sithoc 2 — S.U.B.T. 2 .... 0—2.

Competitie B-klasse:

Athene 1 — Centro Dominguito 1 .... 0—4.
S.V.V. Scherpenheuvel 1 — Victory Boys 1 .. 1—2.

Competitie Junioren Afd. A.

Athene Jr — Canisius Boys Jr .... 0—2.
Sithoc Jr — Vesta Jr .... 0—0.
Scherpenheuvel Jr — Jong Curaçao Jr ...... 0—3.
Centro Dominguito Jr — Riverside Jr ...... 4—3.
S.U.B.T. Jr — Deportivo Sta Rosa Jr ...... 4—0.
Union Fleur de Marie Jr — Jong Holland Jr 0—1. (gestaakt)

RECTIFICATIE:

In het O.O. No. 1956/15 dd. 15 september 1956 werd abusievelijk gepubliceerd dat de uitslag van de wedstrijd Scherpenheuvel Jr — Centro Dominguito 1—0 is in het voordeel van Scherpenheuvel Jr. Dit moet echter zijn 1—0 in het voordeel van Centro Dominguito Jr.

WEDSTRIJD-PROGRAMMA

Competitie A-klasse:

Vrijdag 21 september 1956 om 8.45 uur n.m. S.U.B.T. 1 — Riverside 1 (Stadion)
[redacted] (Vee...)
Zondag 23 september 1956 om 4.00 uur n.m.: J. Holland 1 — Vesta 1 (Stadion) (v.d. B...)
Vrijdag 28 september 1956 om 7.00 uur n.m.: J. Curaçao 1 — J. Col. 1 (Stadion) (Minge...)
[redacted] om 8.45 uur n.m.: Sithoc 1 — Estudiantes 1 (Stadion)
[redacted] (Adam...)
Zondag 30 september 1956 om 4.00 uur n.m.: S.U.B.T. 1 — Vesta 1 (Vredenberg) (Vis...)
Vrijdag 5 october 1956 om 7 uur n.m.: Jong Colombia 1 — Sithoc 1 (Stadion)
om 8.45 uur n.m.: Jong Curaçao 1 — Jong Holland 1 (Stadion)
Zondag 7 october 1956 om 4 uur n.m.: S.U.B.T. 1 — Estudiantes 1 (Vredenberg)
Woensdag 10 october 1956 om 8.45 uur n.m.: Riverside 1 — Vesta 1 (Stadion)

Competitie Reserve A-klasse:

Zaterdag 22 sept. 1956 om 4 uur n.m.: Jong Colombia 2 — Sithoc 2 (Sithoc-terrein)
om 4 uur n.m.: S.U.B.T. 2 — Vesta 2 (Vredenberg)
Zaterdag 29 september 1956 om 4.00 uur n.m.: Sithoc 2 — Vesta 2 (Sithoc-terrein)
Zaterdag 6 october 1956 om 4 uur n.m.: Jong Colombia 2 — Jong Holland 2 (Sithoc-terrein)
om 4 uur n.m.: Vesta 2 — Jong Curaçao 2 (Vredenberg)

Competitie B-klasse:

Vrijdag 21 sept. 1956 om 7 uur n.m.: Canisius Boys 1 — Veendam 1 (Stadion)
Zondag 23 september 1956 om 2.30 uur n.m.: Athene 1 — Caribbean Boys 1 (Stadion)
om 4.00 uur n.m.: Saturnus 1 — Victory Boys 1 (Sithoc-terrein)
Woensdag 26 september 1956 om 7 uur n.m.: Canisius Boys 1 — Victory Boys 1 (Stadion)
Woensdag 3 oktober 1956 om 7.00 uur n.m.: Athene 1 — Saturnus 1 (Stadion)
om 8.45 uur n.m.: C. Doming. 1 — S.V.V. Scherp. (Stadion)
Woensdag 10 oktober 1956 om 7.00 uur n.m.: Veendam 1 — Saturnus 1 (Stadion)

Competitie Junioren: AFD. A:

Zondag 23 september 1956 om 10.30 uur v.m.: Athene Jr. — Centro Dominguito Jr. (Athene-terrein)
om 10.30 uur v.m.: Scherpenheuvel Jr. — Canisius Boys Jr. (Scherpenh.-terrein)
om 10.30 uur v.m.: Sithoc Jr. — Deportivo Sta. Rosa Jr. (Sithoc-terrein)
om 10.30 uur v.m: Jong Holland Jr. — Riverside Jr. (KSC)
om 10.30 uur v.m.: Jong Curaçao Jr. — S.U.B.T. Jr. (Vredenberg)
om 10.30 uur v.m.: Union Fl. de Marie Jr. — Dep Curaçao Jr. (Willemstad)
Zondag 30 september 1956 om 10.30 uur v.m.: Vesta Jr. — Canisius Boys Jr. (Willemstad)
om 10.30 uur v.m.: Scherpenh. Jr. — Athene Jr. (Scherpenh.)
om 10.30 uur v.m.: Sithoc Jr. — Union Fleur de Marie Jr. (Sithoc-terrein)
om 10.30 uur v.m.: S.U.B.T. Jr. — Centro Dominguito Jr. (Vredenberg)
om 10.30 uur v.m.: Jong Curaçao Jr. — Dep. Curaçao Jr. (K.S.C.-terrein)
Zondag 7 october 1956 om 10.30 uur v.m.: Athene Jr. — Union Fl. de Marie Jr. (Athene-terrein)
om 10.30 uur v.m.: Scherpenh. Jr. — Riverside Jr. (Scherpenheuvel-terrein)
om 10.30 uur v.m.: Sithoc Jr. — Centro Dominguito Jr. (Sithoc-terrein)
om 10.30 uur v.m.: Jong Holland Jr. — S.U.B.T. Jr. (Vredenberg)
om 10.30 uur v.m.: Canisius Boys Jr. — Dep. Santa Rosa Jr. (Willemstad)
om 10.30 uur v.m.: Vesta Jr. — Jong Curaçao Jr. (Vesta-terrein)

INSCHRIJVINGEN:

S.V. SATURNUS: Antonio Zabala, Ronald Marchena, Cesar Marquez, Tarcisio Hernandez en Wilfred Balentina als gewone leden.

S.V. CANISIUS BOYS: Wilfred Pieters en Minguel Anselmo Thielman als Junior-leden.

S.V. CARIBBEAN BOYS: Rutillo Eustatia als gewoon lid.

AFSCHRIJVING:

S.V. RIVERSIDE: Odulio Floranus als gewoon lid (abusievelijk ingeschreven als gewoon lid S.V. Riverside).

BOETE:

De vereniging UNION FLEUR DE MARIE is beboet met ƒ 5,— en twee winstpunten in mindering op de ranglijst van de Competitie Junioren afdeling A. in gevolge artikel 6 R.C.W., wegens het staken van de competitiewedstrijd Union Fleur de Marie Jr — Jong Holland Jr op 16 september 1956.

MEDEDELING:

Hierbij worden alle spelers, die deelgenomen hebben aan de knockoutwedstrijden op Mundo Nobo op 26 augustus 1956, en die nog niet verschenen zijn ter vergadering van de C.V.B., alsnog opgeroepen om op woensdag 26 september 1956 om 8.00 uur n.m. aanwezig te zijn ter vergadering van de C.V.B. in het Clubgebouw van de C.V.B., te Amsterdam nr 1. Degene, die niet verschijnt, zal bij verstek gestraft worden.

Het Bestuur van de C.V.B. maakt hierbij bekend, dat alle spelers (ingeschreven bij aan de C.V.B. aangesloten verenigingen), die deelgenomen hebben aan de serie-wedstrijden op het terrein te Fleur de Marie op zondag 2 september jl., vanaf heden voorlopig zijn geschorst. Verenigingen, die niettegenstaande deze bekendmaking deze spelers toch opstellen, bij competitiewedstrijden, lopen de kans, dat de wedstrijden ongeldig worden verklaard. De verenigingen worden verzocht om uiterlijk donderdag 27 september 1956 aan het C.V.B. Bestuur de namen op te geven van hun spelers, die aan de bovenvermelde wedstrijden hebben deelgenomen.

HET BESTUUR

Jubileum-uitgave „Onze Vloot"

Ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan van de Koninklijke Nederlandse Vereniging „Onze Vloot" is een feestuitgave verschenen van het Maandblad, gewijd aan het Nederlandse Zeewezen „Onze Vloot".

Het nummer, dat 160 pagina's beslaat, bevat een keur van lezenswaardige artikelen, welke rijkelijk geillustreerd zijn en een schat van gegevens inhouden. Het opent met een foto van het Koninklijk Gezin, een voorwoord van de Staatssecretaris van Marine, vice-admiraal H. C. W. Moorman, alsmede een inleidend artikel van de voorzitter van „Onze Vloot", de heer G. Ritmeester.

Jhr H. A. van Foreest schrijft over: „Vijftig jaar vlootpolitiek"; H. Hoek wijdt een artikel aan: „Een halve eeuw Nederlandse Scheepvaart"; een vraaggesprek met mr J. J. Oyevaar handelt over de „Huidige situatie geeft de Nederlandse Handelsvloot geen reden tot bezorgdheid"; schout-bij-nacht b.d. J. F. W. Nuboer werpt „Een maritieme blik vooruit"; en L. von Münching schrijft een artikel over: „De eerste reserve voor de Marine: de Koopvaardij".

Engelse League

Londen. — Uitslagen van de wedstrijden gespeeld voor de eerste divisie van de Engelse League.

Charlton Athletic — Bolton Wanderers 2-1.